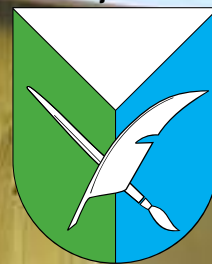

Podblegaške novice

letnik 14, številka 5
maj 2010

GLASILO OBČINE
GORENJA VAS
- POLJANE

Iz županovega dnevnika

• 13. april: Javna razgrnitev dopolnjenega osnutka odluka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za prostorsko ureditev skupnega pomena za izgradnjo obvoznice Gorenja vas z okoljskim poročilom. Udeležilo se je precej krajanov, ki so na vplivnem območju, in so pripravljavcem podrobnega prostorskega načrta postavili veliko vprašanj.

• 15. april: Sestanek s športnim društvom Sovodenj glede izgradnje igrišča. Ker je cena za izvedbo projekta visoka, bo treba počakati na ugoden razpis za pridobitev dodatnih sredstev, nato pa začeti z izgradnjo.

• 16. april: Ogled središča Poljan s projektantom za celovito ureditev Poljan. Prednostno je treba obravnavati umestitev varne trase za pločnik z obeh avtobusnih postaj do osnovne šole.

• 16. april: Na občnem zboru Košarkarskega kluba Gorenja vas.

• 17. april: Na državnem tekmovanju iz matematike v osnovni šoli Poljane.

• 17. april: Obisk nekaj krajev v občini, kjer so sodelovali v akciji Očistimo Slovenijo.

• 20. april: V okviru obiska vlade na Gorenjskem srečanje z ministri in predsednikom vlade Borutom Pahorjem.

• 22. april: Obvestilo z Direkcije RS za ceste, da so izbrali izvajalca del na cesti R1-210/1112. To je cesta Trebija-Sovodenj, na kateri bodo dela potekala na štirih odsekih: škarpa ob Sori na tekočem kilometru 0,252; brežina nad cesto pri Graparju na tekočem kilometru 2,540; škarpa pri Paklcu na tekočem kilometru 3,341; škarpa pri Bucku na tekočem kilometru 4,100. Gradbišča se bodo odprla junija, ogled novih poškodb z Direkcijo za ceste RS na tej cesti pa je bil 12. maja.

Izbor: M. B.

Zbirni center

Zdaj odpadke lahko odložite tudi v Todražu

Zbirni center Todraž je vendarle dobil zeleno luč za obratovanje. To so s slovenskim prerezom traku potrdili tudi župan Milan Čadež ter podžupana Dušan Marc in Janez Hrovat. Odprtje je popestril tudi kulturni program, ki so ga sooblikovali Lucija Kavčič, folklorna skupina Zala iz Žirovskega Vrha s spletom gorenjskih plesov in Gorenjevaški oktet.

Da je projekt zagledal luč sveta, ima veliko zaslug poleg Kristine Knific tudi njen predhodnik Matija Podobnik, ki je z delom na projektu pričel leta 2004. Knifičeva je na kratko predstavila potek izgradnje, opremo, vire financiranja in vrednost ter izvajalce gradnje zbirnega centra Todraž, župan Milan Čadež pa je poudaril pomen zbirnega centra za našo občino.

Zbirni center Todraž je pričel z rednim obratovanjem 12. maja in bo odprt vsako delovno sredo od 11. do 17. ure in vsako drugo soboto v mesecu od 8. do 12. ure.

Naj poudarimo, da je sedaj možna tedenska oddaja odpadkov, ki nastanejo v okviru gospodinjstva. Za pomoč, kaj se oddaja v zbirni center,

vam naj bo tabela, objavljena v prejšnji številki Podblegaških novic na straneh 12 in 13. Če aprilske številke nimate več v papirni obliki, je na voljo tudi na spletni strani občine, v zavihku Podblegaške novice. V primeru nejasnosti se lahko obrnete tudi na Kristino Knific (04/51-83-122).

Oddaja vseh odpadkov bo za občane (uporabnike storitev) brezplačna, razen ostanka komunalnih odpadkov.

Z izgradnjo ZC so vzpostavljeni tudi boljši pogoji za izvajalca javne službe. Nenazadnje smo z zbirnim

centrom izpolnili zakonske zahteve, saj mora zbiranje odpadkov v zbirnem centru imeti urejeno vsaka občina.

Lidija Razložnik

Od začetka delovanja zbirnega centra je odpadno folijo od baliranja treba oddajati tja, so sporočili z občine. Po 1. juniju jih izvajalci na prevzemnih mestih embalaže ne bodo več prevzemali. Odpadna folija bo prevzeta brezplačno, če bo čista (brez ostankov silaže, blata in drugih snovi), sicer pa bo zanjo treba plačati kot za ostanek komunalnih odpadkov. Za dodatna vprašanja pokličite na občino, Kristino Knific (04/51-83-122).

Stik z županom

Župan je za vaša vprašanja, predloge in mnenja dosegljiv vsak torek in sredo. V času uradnih ur ga lahko pokličete po telefonu oziroma ga obiščete na sedežu občine. Obisk najavite pri tajnici na telefonsko številko 04/51-831-00 in povejte, približno koliko časa boste potrebovali, da boste dobili termin in vam ne bo treba čakati. Lahko se zgodi, da kdaj zaradi neodložljivih obveznosti kljub napovedanim uradnim uram ne bo dosegljiv, za kar se že vnaprej opravičuje in prosi za razumevanje.

Milan Čadež ima tudi poslansko

pisarno. Za tovrstna vprašanja je dosegljiv ob ponedeljkih v poslanski pisarni in na mobilni številki.

M. B.

Kdaj in kako do župana?

torek	15.–17. ure	po telefonu: 031/847-961
sreda	14.–17. ure	na sedežu občine

Kdaj in kako do poslanca?

ponedeljek	ves dan	po telefonu: 031/847-961
ponedeljek	13.–15. ure	v poslanski pisarni, po predhodni najavi na telefon

Naslednja številka Podblegaških novic bo izšla 11. junija. Vaše prispevke pričakujemo najkasneje do 29. maja elektronski pošti: podblegaske.novice@gmail.com ali na naslov: Uredništvo Podblegaških novic, Poljanska cesta 87, 4224 Gorenja vas. Na ista naslova lahko pošiljate tudi sezname prireditev, ki jih organizirate. Prispevkov, ki jih bomo prejeli po tem datumu, ne bo mogoče objaviti!

PODBLEGAŠKE NOVICE (ISSN 1408 - 3086) – Glasilo občine Gorenja vas - Poljane. Naslov: Uredništvo Podblegaških novic, Poljanska cesta 87, 4224 Gorenja vas. Elektronska pošta: podblegaske.novice@gmail.com. Odgovorna urednica: Milka Bizovičar. Pomočnica urednice: Tina Dolenc. Članice uredniškega odbora: Milka Burnik, Tadeja Šubic in Lidija Razložnik. Oglasno trženje: Simon Čadež (podblegaske@gmail.com). Lektorici: Ana Jurjevič in Polona Peterneji. Računalniški prelom in oblikovanje: Tomyco, d. o. o. Tisk: Tiskarna Artelj. Podblegaške novice so tiskane v 2200 izvodih in jih brezplačno prejemajo vsa gospodinjstva v občini Gorenja vas - Poljane. Na voljo so tudi na spletnih straneh občine www.obcina-gvp.si. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja in preoblikovanja člankov. Izbrane poslane fotografije objavljamo tudi na spletnih straneh občine, razen če avtor tega pri pošiljanju za objavo v časopisu ne bo izrecno prepovedal. Podblegaške novice so v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, vpisane pod zaporedno številko 102. Fotografija na naslovnici: Nika Justin s Hotovelj. Foto: Denis Bozovičar.

Malo čistilno napravo lahko zgradimo tudi sami

Na območjih v občini Gorenja vas - Poljane, kjer ni predvidena gradnja javnega kanalizacijskega omrežja, bodo morali lastniki stavb do konca leta 2015 sami zagotoviti čiščenje odpadnih vod z izgradnjo male komunalne čistilne naprave (MČN) ali z zbiranjem v nepretočni greznici.

V občini Gorenja vas - Poljane je odvajanje in čiščenje odpadnih vod z javno kanalizacijo komunalnih (fekalnih) odpadnih vod urejeno za nekaj več kot 17 odstotkov prebivalcev. Do leta 2014 namerava občina z javno kanalizacijo komunalnih vod opremiti še območja naselij Trebija, Podgora, Hotavljice, Dolenčice, Javorje, Murave, Podvrh in Četena Ravan. Na vseh območjih, kjer pa zaradi razpršenosti poselitve ni predvidena izgradnja javnega sistema, morajo lastniki stavb sami zagotoviti čiščenje odpadnih vod v mali komunalni čistilni napravi ali zbiranje v nepretočni greznici in odvoz na urejeno čistilno napravo. Natančno informacijo o tem, v katero območje spada hiša, se posameznik lahko pozanima na občini. Za tiste, ki imajo objekt na območju kopalnih vod ali vodovarstvenem območju, velja rok za ureditev čiščenja odpadnih vod do konca leta 2015, za vse druge do konca leta 2017. Za ostale objekte (vikende) pa je rešitev tudi nepretočni (tesni) zbirnik in odvoz zbrane vode na centralno čistilno napravo.

Kako graditi MKN?

Od tega, kje se bo gradila mala komunalna čistilna naprava, za koliko populacijskih enot (PE) in ali bo investitor en sam ali jih bo več,

je odvisno, katera dovoljenja in soglasja je treba pridobiti pred začetkom gradnje. Če se posameznik odloči za gradnjo male komunalne čistilne naprave do 50 populacijskih enot (PE) in bo nanjo priklopljena le ena hiša in bo čistilna naprava stala na isti lokaciji kot hiša, se čistilna naprava šteje za nezahteven objekt. Zanje po Uredbi o vrstah objektov glede na zahtevnost velja, da ne potrebuje gradbenega dovoljenja. Kljub temu pa mora investitor pridobiti vsa potrebna soglasja. O tem, katera, se lahko posameznik pozanima na občini.

Za gradnjo skupne male komunalne čistilne naprave pa se lahko odloči tudi več sosednjih hiš. V tem primeru bo za gradnjo čistilne naprave potrebno na pristojni upravni enoti pridobiti gradbeno dovoljenje za manj zahteven objekt ter vsa potrebna soglasja.

Na voljo tudi subvencije

Izgradnja čistilne naprave za šest PE stane približno 4000 evrov. Kako velika je za posamezen objekt najbolj primerna, se je najbolje pozanimati pri ponudnikih tovrstnih naprav. Nekakšno merilo pa je, da ena PE pomeni količino odpadne vode, ki jo dnevno povzroči ena oseba. Da bi spodbudili gradnjo, je občina tudi objavila

(v aprilski številki Podblegaskih novic) razpis za dodelitev nepovratnih finančnih sredstev za gradnjo male komunalne čistilne naprave, velikosti do 50 PE. 1 PE pomeni količino onesnažene odpadne vode, ki jo dnevno povzroči ena oseba. V ta namen je občina v proračunu rezervirala 3.800 evrov, pri čemer lahko posameznik na eno PE dobi največ 145 evrov. Rok za prijavo je 30. junij. Pri Eko skladu pa posameznik lahko za gradnjo male komunalne čistilne naprave do 25 PE najame posojilo s fiksno nominalno letno obrestno mero. Ta pri odplačilni dobi do pet let znaša 3,2 odstotka in za odplačilno dobo od pet do deset let 3,9 odstotka. Na voljo je 12 milijonov evrov, razpis pa bo odprt do porabe sredstev oziroma do 28. januarja 2011.

Tina Dolenc

Prejeli smo

Panoramske ceste

Ko sem v Podblegaskih novicah v novembrski številki letnika 2008 prebral članek Panoramske ceste, sprva niti vedel nisem, za kaj pravzaprav gre. Naziva panoramska cesta do tedaj še nisem slišal. Seveda sem potem takoj uvidel, da je to dokaj obsežen in pomemben projekt, s katerim se občine Železniki, Škofja Loka, Gorenja vas - Poljane in Žiri že nekaj let ukvarjajo.

Projekt je za imenovane občine ocenjen na štiri milijone evrov. Več kot polovico naj bi kot nepovratna sredstva prispevala EU iz sklada za razvoj podeželja. Iz članka je razvidno, da bodo panoramske ceste prekrile pretežni del območja naše občine, vse pa potekajo v smeri sever-jug. Tako sta krajevni skupnosti Trebija in Sovodnji iz tega projekta povsem izvezeti. Koga lahko krivimo za ta izpad? Najbrž je krivda kar naša. Pričakoval sem, da se bo našel kdo, ki bi dal pobudo za rešitev nastalega položaja. Ker se to ni zgodilo, sem se odločil, da o tem vprašanju spregovorim sam. Sprašujem se, ali omenjeni krajevni skupnosti res nimata ceste, ki bi upravičeno nosila ime panoramska cesta? Mislim, da jo imamo. Cesta Trebija-Stara Oselica-Kladje lahko vsaki cesti, ki nosi naziv panoramska, brez sramu stopi ob bok. Radi pozabljam, da omenjena cesta pelje kar nekaj kilometrov prav po trasi nekdanje tovarne poti, po vsej verjetnosti še iz časa Rimljanov, le da

je presekala nekaj ovinkov. V neposredni bližini ceste so bile v prvi polovici 20. stoletja najdene žgane vodovodne cevi. Že dolgo so znane šance na Vrhovcovem griču v Podlanišču, ki so po nekaterih virih povezane z manjšo rimsko utrdbo v Cerknem. Tovarna pot je od Vrhovca šla mimo Mekinovca in stare domačije pri Ratovžu v Stari Oselici, kjer pred hišo še stoji velika kamnita miza, verjetno iz teh časov. Če pa se zapeljemo do prelaza na Kladju (Podlanišču), tam naletimo na prvo italijansko kaverno. Od Trebije preko Stare Oselice do Kladja se tik ob cesti ali v njeni neposredni bližini zvrsti kakšnih 20 ne tako majhnih domačij, večina od

njih na nadmorski višini od 800 do 1000 metrov. Na območju Stare Oselice so bili v sklopu Rupnikove linije zgrajeni tudi posamezni bunkerji, koliko jih še obstaja, mi ni znano.

Vsi ti argumenti nas naravnost silijo, da se lotimo projekta, ki bi kraju zagotovil bolj stabilno in svetlo prihodnost. Nič še ni zamujenega, čeprav je slišati, da bo pomoč iz EU po nekaj letih usahnila. Podeželje takrat še zdaleč ne bo na zeleni veji. Ostanimo optimisti in pogumno v akcijo! K sodelovanju je potrebno pritegniti vsa društva, vsekakor tudi občino Cerkno. Krajevne skupnosti oziroma občina pa bi morala biti pobudnik in nosilec projekta.

Janez Treven

Zaradi nenehnih težav z elektronskim naslovom: **podblegaske_novice@yahoo.com** smo odprli novi naslov, kamor lahko pošiljate vaše prispevke, mnenja in predloge: **podblegaske.novice@gmail.com**.

Uredništvo

Za večino prebivalcev ne bo bistvenih sprememb

Od 1. decembra letos bo mogoče spremljati televizijske programe le v digitalni, in ne več v analogni tehniki. Nekateri uporabniki bodo zato morali zamenjati TV sprejemnik, drugi dokupiti dekodirnik, večini pa ne bo treba storiti ničesar; zato je panika odveč.

Sprejem digitalnih TV programov je mogoč samo s TV sprejemniki, ki so primerno opremljeni. O tem, ali je določen model televizijskega sprejemnika ustrezen ali ne, se je najbolje pozanimati pri prodajalcih na oddelkih s tehničnimi izdelki ali pri ponudnikih programskih storitev. Pri starejših TV sprejemnikih, ki nimajo možnosti sprejema digitalnih signalov, bo treba dokupiti digitalni pretvornik, ki je znan tudi pod imenom set-top-box. Gledalci, ki sprejemajo TV programe prek kablinskih, satelitskih ali IPTV sistemov, jih bodo lahko sprejemali še naprej brez sprememb. Približno tretjina državljanov in državljanov bo ob prehodu na digitalno oddajanje morala kupiti pretvornik ali nov televizijski sprejemnik, preostali pa ob prehodu na digitalno tehniko ne bodo imeli nobenih skrbi, so pojasnili na ministrstvu za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo.

Zakaj spremembe

Predstavniki ministrstva so pojasnili, da oddajanje TV signala v digitalni tehniki omogoča boljše izkoriščenost radiofrekvenčnega spektra.

Tako bo na primer na frekvenci, ki se je pri analognem oddajanju uporabljala za en TV program, v digitalni tehniki mogoče oddajati več, tudi osem programov. To pomeni, da bo mogoče oddajati večje število televizijskih programov, hkrati pa se bo sprostil del radiofrekvenčnega spektra. Radiofrekvenčni spekter, imenujejo ga tudi »digitalna dividenda«, se bo tako lahko uporabljal za napredne komunikacijske storitve, predvsem za fiksni in mobilni radijski širokopasovni dostop do internetnih storitev, ki je del strategije razvoja širokopasovnih omrežij v Sloveniji.

Znak Digi TV

Za vse, ki se bodo odločili za nakup novega televizijskega sprejemnika, še eno opozorilo. Na ministrstvu so pojasnili, da mora sprejemnik podpirati napredni standard kodiranja video signala, torej mora biti označen z MPEG-4. Ker se standardi med posameznimi državami lahko razlikujejo, proizvajalci sprejemnih naprav nastavijo tehnične nastavitve za določen trg. Tako ni nujno, da bodo sprejemniki, označeni

z MPEG-4 in kupljeni v tujini, nemoteno delovali tudi v Sloveniji. Če naprave, kupljene v Sloveniji, ob nakupu ne bodo delovale ali pa ne bodo pravilno delovale kasneje, ministrstvo uporabnikom svetuje, naj zahtevajo od prodajalcev, da te naprave nadgradijo v skladu s slovenskimi priporočili, ki so bila na straneh agencije za pošto in elektronske komunikacije objavljena že oktobra 2008.

V pomoč pri nakupu novih televizijskih sprejemnikov je tudi znak Digi TV, ki so ga že podelili več kot 70 sprejemnikom in trem pretvornikom, ki ustrezajo slovenskim predpisom za sprejem digitalnih signalov. Seznam sprejemnikov in pretvornikov je objavljen na spletni strani Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo v rubriki delovna področja, v oddelku komunikacija in pošta med aktualnimi informacijami (<http://www.mvzt.gov.si/>).

Tina Dolenc

Na Ministrstvu za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo opozarjajo na zmote, ki se pojavljajo v javnosti glede prehoda na digitalno oddajanje:

- veliko ljudi je zmotno prepričanih, da morajo vsi kupiti nove TV sprejemnike;
- veliko ljudi je prepričanih, da morajo nujno kupiti digitalne pretvornike, t. i. set-top-boxe;
- da še noben TV sprejemnik, ki je na prodaj, nima oznake Digi TV.

Komunalni prispevek

Nujna bi bila selektivna obravnava graditeljev

Uvajanje komunalnega prispevka – država občinam nalaga, da to pristojbino pobirajo – je že med svetniki povzročilo nasprotujoča si stališča. Odlok so potrdili v krajem poskusu, in to na decembrski seji, tako da je začel veljati januarja. Poudarjali so visoke cene, da so občani večinoma sami gradili infrastrukturno omrežje in podobno.

Janez Rant iz Suše je izpostavil še drugi vidik in po njegovem mnenju nepravilnost tega prispevka za veliko kmetov v naši občini.

»Na občini so mi odmerili 1100 evrov pristojbine, ker želim povečati hlev. To se mi ne zdi prav. V Suši smo infrastrukturo, ki jo imamo, po večini gradili sami, poleg tega ne vem, kako bi se s plačevanjem tega prispevka v našem kraju najboljalo. Pločnikov in kanalizacije gotovo ne bomo dobili, vodovod in ceste smo zgradili v vaški skupnosti sami, prav tako smo jih sami vzdrževali, edina luč javne razsvetljave je bila še do nedavnega priklopljena na električni tok vaških garaž. In drugič, menim, da sem ta znesek občini že večkrat posredno plačal.« Pojasnil je, da so po njegovi zemlji speljane občinske ceste, za katere na občini niso uredili odmere. »Skupaj gre za pol hektara zemljišč, za katera župan trdi, da so javno dobro. Za to nisem nikoli dal nobenega soglasja. Kar sem jih dal, so bila soglasja občini ali pa krajevni skupnosti. Občina ta zemljišča uporablja, od tega nisem nikoli ničesar dobil, še več, s tem imam stroške. Ko končajo z delom, ne pospravijo za seboj, pomladi pospravljamo travnike, ki so zaradi oranja polni peska in drugega materiala s ceste ... Če je občina vzdrževalec ceste, je dolžna poskrbeti za ureditev. Predvsem pa me moti, da občina ne poskrbi za odmero in odpis zemljišč, ki jih jaz ne morem uporabljati, a so uradno moja last. Dobili so

jih zastonj – v dolini zemljo plačujejo –, nimajo pa niti denarja, je dejal župan, da bi plačali odmero. Na občini pravijo, da je odpis možen, če sam plačam odmero. Tako jaz od teh zemljišč plačujem davke, prispevek za zdravstveno zavarovanje, ki je odvisen od katastrskega dohodka, na to so vezani otroški dodatki, štipendije, cena vrta. Zaradi vsega tega se mi ne zdi prav, da moram zdaj plačati komunalni prispevek, za katerega pravijo, da je uveden po vsej občini zato, da so vsi enakopravni. Meni se ne zdi enakopravno, da sem lastnik zemlje, ki je ne morem uporabljati,« je dejal Rant.

Povedal je, da je tako že 20 let, a da zaradi napredka občine govoril o tem – do zdaj, ko je dolžan plačati komunalni prispevek za dozidavo hleva. O tem se je pogovarjal tudi z županom, a se nista mogla dogovoriti. »Razočaran sem bil nad županovim (ne) poznavanjem odloka in nad njegovim odnosom. Dejal je, da sicer razume, a da ne more nič storiti. Obljubil mi je odgovor, a ga v dveh mesecih še nisem dobil,« razlaga Rant. Pravi, da uvedbi komunalnega prispevka ne nasprotuje, da tudi na izračun nima pripomb, vendar gre za princip. Če nekaj plačujemo, imamo pravico, da se stvari uredijo, pravi. Graditelje bi bilo treba po njegovem obravnavati individualno, da bi imeli vsi enako izhodišče. »Stroški, ki jih vsa leta plačujem državi zaradi neodpisanih zemljišč so že zdavnaj presegli višino komunalnega prispevka, ki so ga mi odmerili na občini. Sploh pa, če zraven upoštevam še stroške, ki jih imam vsako pomlad s pospravljanjem v okolici cest in z urejanjem zemljišč, ko končajo dela na cestah. Mislim, da imam vsaj toliko pravice na svoji zemlji kot ima občina pravico pobrati komunalni prispevek.«

Sogovornik pravi, da občina ne bi smela vsega gledati samo skozi finance in da si ne bi smela privoščiti, da od ljudi zahteva denar, sama pa ne poravnava obveznosti do občanov. V zameno za plačevanje pristojbin bi morali tudi v odmaknjenih krajih nekaj dobiti, dodaja, in pravi, da se delajo velike razlike med centri in vasi.

Rant je dejal, da je v občini še veliko kmetov, ki so v enakem položaju kot je on. Torej, da občina ni poskrbela za odpis zemljišč, ki jih uporablja. »Verjamem, da se bodo tudi drugi pritožili, če bodo želeli graditi in jim bodo na občini na enak način odmerili komunalni prispevek. Za občino bi bilo veliko ceneje, če bi selektivno pristopila k izvajanju tega odloka. Če bomo prisiljeni v pravne postopke, pa bo izgubila tudi ugled. Poškodbe v okolici cest sem letos fotografiral, razmišljam o najetju cenilca in o tožbi, da stvari enkrat za vselej rešimo.«

Milka Bizovičar

Nič več lukenj na cesti

Na regionalni cesti med Gorenjo vasjo in Poljanami na odseku nove gospodarske cone Dobje so že zgradili pas za zavijanje v cono, nato pa se je Direkcija za ceste RS na podlagi poslanskih predlogov Milana Čadeža odločila preplastiti tudi odsek regionalne ceste med Srednjo vasjo in Poljanami v skupni dolžini 1239 metrov. Z deli so zaključili v nekaj dneh, vožnja na tem odseku pa je tako varnejša in manj moteča za udeležence v prometu.

T. D.

Ljubo doma – pri rejniški družini Polenšek

Mimo naše hiše vsak večer hodijo vaščani k Bolantač, tako se reče po domače na bližnji kmetiji, po sveže mleko. Z veliko kanglo je prihajala tudi Sonja iz spodnje ulice v Predmostu, pa potem tudi njeni otroci in drugi, ki jih nisem poznala. Bili so njeni rejenci. Spoznavala sem drugega za drugim, najprej plašne, potem pa vedno bolj korajžne fante in dekleta, hiteče domov z veliko kanglo mleka, da bo Sonja skuhala večerjo. Zdaj hodi mimo predvsem Maj, ki mu je to glavna hišna zadolžitev.

Jan, Martin, David (v vozičku), Sonja in Maj v Volčjem Potoku

Sonja je postala rejnica pred 30 leti, zdaj pa je že približno leto dni upokojena. Ko sta se z možem iz Dobja preselila v novo hišo v Predmostu in nista imela varstva za otroke, se je ji kot rešitev pokazala možnost rejništva. Pridobila je status rejnice oz. rejniške družine. Za ta status je morala izpolnjevati posebne pogoje, med drugim je morala pridobiti tudi soglasje krajevne skupnosti.

Sonja je kot prvo v rejništvo dobila zelo prizadeto deklico Urško, ki je starši niso mogli negovati. Namen rejništva je namreč, da se otroku, ki nima svoje družine, ki iz različnih vzrokov ne more živeti pri starših ali ga je potrebno zaradi ogroženosti izločiti iz okolja, v katerem živi, v nadomestnih družinah omogoči zdrava rast, skladen osebnostni razvoj, izobraževanje in usposobitev za življenje in delo. Centri za socialno delo imajo kot javni zavodi pooblastilo za izvajanje rejništva kot oblike družbenega varstva otrok. Družina Polenšek je ena izmed trenutno približno petstotih v Sloveniji. V naši občini so trenutno štiri rejnice: Sonja, Romana Krek z Volče, Mojca Benedičič z Brd in Marija Jesenko s Kremenka. Pričakujejo, da se jim bo pridružila še ena.

Dom ...

Ko sem pred dnevi parkirala pred Polenškovo hišo, me je z balkona prijazno ogovoril Martin in povedal, da je mami Sonja doma. Za otroke je Sonja mami. Bil je že pozen večer, prišli so od zahvalne maše, ker so imeli birmo, pa še na

skrival je načrtovala praznični izlet z otroki v Volčji Potok, zato je imela malo časa za pogovor. A dobra kot je, je z možem Bojanom vseeno prijazno pristala na pogovor. Iz za vrat so kukali otroci, ki so imeli med prazniki dovoljenje za podaljšano večerno igro in so šli lahko pozneje spat. V Bojanovem naročju se je ves čas crkljal rejnec, triletni David, Bojanova 84-letna mati pa je od časa do časa tudi potrebovala pomoč. Tudi ona je pri njih, saj ne more več skrbeti sama zase.

V kuhinjo je radovedno prišel le Martin, ki pa ni hotel reči ničesar, čeprav je bil ob prihodu navdušen nad objavo zgodbe. Martin, doma iz Nove Gorice, je njun posvojenec. Dati bi ga morali v posvojitev, a jima je tako prirasel k srcu, da to enostavno ni prišlo v poštev, zato sta ga vzela za svojega. Kako je rad pri njih, govorijo tudi njegove besede, saj vedno, ko zavijejo s poti proti domu čez Soro, pravi: »Ljubo doma, kdor ga ima.«

Srečujejo se na pikniku

V kuhinji, kjer smo sedeli, nad mizo visijo fotografije 21 otrok, od katerih so skupaj z Martinom štirje njuni in 17 ostalih rejencev, ki so v njunem domu našli ljubezen in toplino, nekateri vse od časov pleničk do zaključka šolanja, drugi so tu ostali le kratek čas. Prišli so iz vseh koncev Slovenije. Sonja in Bojan sta mi o vsakem izmed njih povedala zgodbo. Skoraj za vsakega vesta, kako se mu godi, kje je, kaj počne. Posebno sta vesela za Bernardo,

ki se je poročila v Ljubljano in s svojimi tremi otroki vsako leto pride na počitnice. Pri njih še vedno živi tudi Igor, ki se mu je rejništvo sicer izteklo in je sedaj tudi že zaposlen.

Ja, pri Polenških je vedno dovolj prostora za vse v srcih in v hiši. Spomnita se tudi slepega dečka Metoda, Francke iz Dobja, pri kateri sta stanovala, potem pa jo je kap in sta jo vzela k sebi.

Žal jima je za vsakega otroka, ki se v življenju ne znajde najbolje, in srečna sta, če so v življenju uspešni, saj je v vse vložena veliko truda.

Med njunimi otroki in rejenci so se vedno spletale prijateljske vezi. Tudi med rejenci ni bilo nikoli večjih preprirov, skrbijo drug za drugega in so kot velika družina z vsakdanjimi skrbmi. Odločili so se, da se vsako leto srečajo doma na pikniku. Sogovornika pripomnita, da je še najtežje včasih ob obisku staršev, ker so otroci razdvojeni.

Pomagajo tudi v šoli

Tudi s prešolanjem otrok v Poljane ni bilo težav. Oba poudarita, da je sodelovanje s poljansko šolo bilo za časa ravnateljice Sely de Brea Šubic in je prav tako tudi sedaj izjemno dobro v vseh ozirih, učitelji pa so vedno nudili dodatno pomoč otrokom, če so jo potrebovali.

Kot pravita, jima kljub nekaterim neljubim dogodkom, ki pa niso povezni z otroki, ni bilo nikoli žal, da sta del velike rejniške družine. Lep, a zelo naporen poklic, je zapisala gospa Anica iz Nove Gorice, Martinova sosedka, v posvetilu ob Martinovi posvojitvi. S tem se gotovo strinjajo vse rejnice. Kako naporno je včasih vzgajati svoje otroke in kako to zmorejo rejnice? Majhne, trmaste, večje v puberteti, ko imajo vsi vse prav? A zmorejo, z veliko ljubezni in potrpljenja, kar čudežno zmoreta tudi Sonja in Bojan. Tako kot Martin so otroci pri njiju, ki sta človeka z velikim srcem, srečni vrabčki v varnem gnezdu.

Tadeja Šubic

Danes ureja rejništvo zakon o izvajanju rejniške dejavnosti iz leta 2003. Oseba, ki bi želela izvajati rejniško dejavnost, lahko vloži vlogo za izvajanje te dejavnosti na krajevno pristojnem centru za socialno delo in mora izpolnjevati določene pogoje. Center za socialno delo lahko namesti otroka k rejnici oziroma rejniku, ki ima za to izdano dovoljenje. Pri nas je to Center za socialno delo Škofja Loka. Status rejnika se vzpostavi z rejniško pogodbo, ki jo sklenejo s centrom za socialno delo. Delo opravljajo poklicno, v tem primeru nudijo do za tri otroke, oziroma za dva ali enega, če gre za otroke s prizadetostmi. Rejništvo pa lahko opravljajo kot dejavnost poleg svojega osnovnega poklica, v tem primeru pa sprejmejo v rejništvo manj otrok. Več o rejnistvu si lahko pogledate na spletnih straneh: <http://www.ess.gov.si/SLO/ncips/OpisiPoklicev/REJNIK.pdf> in http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/druzina/rejnistvo/.

Iz okolja odstranjenih velika količina odpadkov

Največja prostovoljna okoljska akcija v zgodovini Slovenije, ki je potekala sredi aprila, je imela velik odziv tudi v naši občini. Čeprav vsakoletne čistilne akcije v naši občini že potekajo, je ta akcija privabila tudi ostale prebivalce, ki se prej niso udeleževali podobnih akcij.

Stari vrh

Tako so se aktivirala planinska, gasilska, turistična, športna društva, jamarsko društvo, lovska družina, klubi, njim pa so se pridružili tudi ostali. Vodje akcij so dobili navodila za lažje ločevanje odpadkov. Čistilo se je na vseh območjih občine, ob cestah, vodah.

Vsi udeleženci in lokalni koordinatorji akcije so bili z narejenim zadovoljni in si želijo, da bi takšna akcija prešla v navado. "Zahvala gre vsem sodelujočim društvom in občanom, DRSC, družbam CP Kranj, Dinos Kranj, Slopak, Avtoprevoznistvu Martin – Valentina Frelih in seveda Miri Demšar, predstavnici naše občine ter pobudnikom akcije Očistimo Slovenijo v enem dnevu. Zahvala tudi gostilni Sedmica za brezplačne malice in vsem, ki so kakor koli pripomogli k uspešnosti akcije," se je v imenu občine zahvalila Kristina Knific, ki je tudi sama veliko prispevala k omenjeni akciji in zmanjšanju odpadkov v naši občini.

Lidija Razložnik

Očistili smo Kopačnico, Leskovo ...

Bodo opozorilne table pomagale?

Foto: Lidija Razložnik

Čistilna akcija je potekala tudi v vaseh Kopačnica, Krnice, Lajše, Robidnica, Laze, Leskovica, Studor in Debeni. Zbralo se je veliko ljudi, okrog 115, med njimi tudi otroci, ki so pridno pobirali smeti ob cestah in vodah.

Poleg že ustaljenih del so se v letošnjem letu postavile tudi opozorilne table z napisom o prepovedi odlaganja odpadkov, ki jih nekateri kljub opozorilom še vedno odlagajo v naravo. Vaški odbor Leskovica poziva vse, da s takšnim ravnanjem prenehajo in odpadke odpeljejo tja, kamor sodijo, ne pa v naravo oziroma bližnjo vas.

Udeleženci so bili z opravljenim zadovoljni, daj saj so pobrali manjše kot tudi malo večje odpadke in drugo nesnago, ki se je kopičila na 'neopaznih' mestih.

Po akciji so se vsi udeleženci zbrali v dvorani Leskovica, kjer so se okrepčali z okusnim bogračem, pridružili pa so se tudi planinci PD Gorenja vas, ki so čistili v okolici Ogradow.

Udeležba priča o tem, da ljudem pod Blegošem ni vseeno za okolje, v katerem živijo. Zahvala vsakemu posebej za željo, da naslednje leto spet združimo moči.

Lidija Razložnik

Kladje

Po podatkih, pridobljenih z občine, se je akcije udeležilo več kot 1200 prostovoljcev, mednje so vsi tudi otroci iz osnovnih šol, ki so čistili že teden dni prej.

Prostovoljci so zbrali okrog 200 kubičnih metrov odpadkov in okrog 240 vrečk komunalnih odpadkov, 2,5 tone kovinskih odpadkov, tri tovornjake kovinskih in kosovnih odpadkov, tono stekla in 70 kosov pnevmatik. Podatke so na različne načine sporočali vodje zbirnih mest, zato so prikazani na različne načine, ker pa niso dokončni, lahko predvidevamo, da je odpadkov še nekaj (sto) kilogramov več in da jih je nekaj ostalo še tudi v naravi.

Pred akcijo so odkrili tudi divja odlagališča, ki so bila v bolj oddaljenih krajih, v gozdu, kamor so ljudje včasih odlagali odpadke. Novih odlagališč pa na občini niso zasledili.

V vseh sedmih krajevnih skupnostih v naši občini so k akciji pristopile vse organizacije.

Očistili smo Poljane

Akcijo bi lahko še ponovili

Foto: Tadeja Šubic

Tudi Poljanci so se pridružili akciji Očistimo Slovenijo v enem dnevu. Približno 65 prostovoljcev se je zbralo ob devetih zjutraj na zbirnem mestu pred spomenikom v Poljanah. Akcijo so vodili Gašper Debeljak (ŠD Poljane), Anton Krek (TD Poljane) in Tone Marc (LD Poljane). Prostovoljci so dobili zelene in rumene vreče ter opremo, vodje akcij pa so jim podali natančna navodila o poteku akcije. Čiščenje se je izvajalo

po obeh bregovih Poljanske Sore od Dobja do čistilne naprave, ob Ločivnici vse do Volče, ob glavni cesti in na nekaj divjih odlagališčih. Rumene in zelene vreče ter odpadke, ki niso spadali vanje, so čistilci odložili na rob ceste, od koder so jih odpeljali delavci Cestnega podjetja Kranj. Med njimi so bile avtomobilske pnevmatike, cevi, večji kosi plastike in kovine, steklo. Zbranih je bilo približno 40 vreč smeti ter veliko drugih odpadkov. Kljub dokaj obširni akciji in delavnosti prostovoljcev pa bi po mnenju vodij lahko akcijo še kdaj ponovili, da bi bilo področje res očiščeno. Predvsem na bregovih Sore bi bilo treba pobrati vse »zastavice« polivinila, ki še visijo na nedosegljivih vejah. Po končani akciji so se čistilci vrnili v Poljane, kjer so se lahko pri Lovskem domu odžejali in najedli. Za dobro hrano je poskrbel Lojze Benedičič, za pijačo LD Poljane in ŠD Poljane. Stroške hrane je krila občina.

T. Š.

V sklopu akcije do otroškega igrišča

Delovna akcija, ki je v lanskem letu prerasla v družabni dogodek, je tudi letos privabila veliko krajanov vasi Hotavljah, Srednje Brdo, Volaka, Čabrače, Suša, Jelovica in Hlavče Njive. Sodelujočih na akciji je bilo doslej največ, in sicer 250, med njimi tudi otroci.

Foto: Denis Bozovič

Najmlajši so sodelovali tudi pri zasaditvi trave na njihovem novem igrišču.

Delovna akcija je trajala 14 dni, saj je bilo dela ogromno. Ta čas so dela potekala na otroškem igrišču na Hotavljah, obnovljen pa je bil tudi enojni kozolec na zgornjih Hotavljah, ki je bil postavljen pred 150 leti. Uredili so pešpot za Poklonom, pleskali so talne označbe, uredili okrasne

in informativne kozolčke, zasadili rože in pobrali smeti. Gasilci so očistili tudi obcestne jaške. Na Hotavljah so postavili temelj za zastavo velikanko, ki bo plapolala nad prireditvenim prostorom.

Posebnost in velika pridobitev za Hotavljah in okoliške vasi je nedvomno otroško igrišče, ki

je funkcionalno in 'narejeno z dušo'. Na sredini je okrogla kamnita miza iz hotaveljskega marmorja, kjer si bodo lahko odpočili tako otroci kot tudi starejši. Otroci se bodo zdaj lahko igrali veliko varneje kot prej, ko so bila njihova igrišča le cesta in travniki. Podmladek akcije je sodeloval tudi pri zasaditvi drevoreda in trave ter tako s svojim delom prispeval k urejenosti kraja. Prav tako pa otroci že zdaj skrbijo, da na igrišču ni smeti. Naj tako ostane tudi vnaprej.

Akcija, ki je letos potekala že četrtoč, in obseg zastavljenega dela kažete, da je mogoče prostovoljno in za dobro kraja ter okolice narediti veliko. Akcija ni zgolj delovna, je tudi druženje krajanov. »Uspeh ni izostal zaradi načina življenja in razmišljanja ljudi, pripadnosti vseh domačih podjetij, obrtnikov in kmetov. Na pomoč so nam priskočili tudi podjetniki in obrtniki iz sosednjih vasi: Breza commerce, Kmetija Pustotnik, PGD Gorenja vas, občina in KS Gorenja vas. Vsem lepa hvala. V svojem imenu in v imenu Tomaža Potočnika se vsem vaščanom iskreno zahvaljujem za izkazano pripadnost kraju. Najlepša hvala pa tudi tistim, ki so nam kakor koli pomagali pri uresničevanju zastavljenih ciljev,« je dejal Roman Demšar.

Lidija Razložnik

Turistična zveza Slovenije je Hotavljam v lanskem letu podelila priznanje za urejeno vas in s tem potrdila, da so pripadnost kraju, urejenost vasi in enotnost med prebivalci še kako pomembni dejavniki in da so s svojim delom na pravi poti. Hkrati pa jim je dala motivacijo in zagon za nadaljnje delo.

Očistili smo grapo pod Ogradi

Smeti izvlekli iz prepadne grape

V akciji Očistimo Slovenijo v enem dnevu smo sodelovali tudi člani PD Gorenja vas. Na pobudo varuhov narave in planinskih vodnikov PD Gorenja vas smo pobrali smeti iz grape pod Ogradi, to je ob parkirišču na poti iz Leskovice na Blegoš.

Akcije se je udeležilo šest članov PD Gorenja vas, štirje člani Lovske družine Gorenja vas ter trije domačini iz Leskovice. Branko Gartnar je prispeval tudi traktor z gozdarskim vitlom, kar je močno olajšalo transport navlake iz globoke in prepadne grape.

Akcija je trajala dobrih šest ur in v tem času smo iz grape izvlekli ali znosili približno dvajset kubičnih metrov kovinskih in deset kubičnih metrov ostalih odpadkov.

Delo je potekalo na zelo zahtevnem terenu in je bilo kljub uporabi zaščitne opreme – čelad, rokavic, planinskih čevljev – nevarno in naporno. Vsej previdnosti navkljub je

vseeno prišlo do lažje poškodbe enega izmed sodelujočih.

Za dostop do nekaterih kritičnih mest v grapi je bilo potrebno pokazati tudi nekaj gorniškega znanja. Enega od udeležencev smo s pomočjo plezalnega pasu spustili v steno grape, saj je le tako bilo mogoče dostopati do navlake, ki je obvisela nad prepadom.

Ob koncu smo komunalnim delavcem še pomagali naložiti vse nekovinske odpadke na kavi-

mion, na poti do Leskovice še tu in tam izvlekli kak spregledan predmet, ki se je znašel na neustreznem mestu, nato pa akcijo zaključili v nekdanji šoli ob odličnem golažu – kam pa drugo leto?

Drago Trček, Darko Miklavčič

Foto: Darko Miklavčič

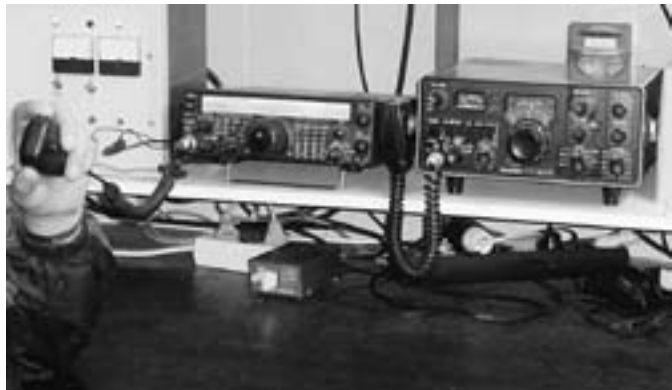
Očistili smo Sovodenj

Na Sovodnju je v očiščevalni akciji sodelovalo osemdeset krajanov. Očistili so tri večja divja odlagališča: eno v Lanišah in dve v Podjelovem Brdu. Večinoma ženske so prehodile planinske poti in pobrale, kar je kdo pred njimi 'izgubil'. Kot vsako leto so bila društva zadolžena za odstranjevanje odpadkov v posameznih dolinah, grapah z vodotoki v okolici Sovodnja in ob Sovodnjščici do elektrarne pri Graparju. Naprej proti Fužinam naj bi čistili ribiči. Z odpadki so napolnili 15 zelenih in 30 rumenih vreč, zbrali tono stekla, 30 kubičnih metrov kosovnih odpadkov, 2,5 tone kovinskih odpadkov in 70 kosov pnevmatik. Nekaj odpadkov so pristojne službe odpeljale še isti dan, drugo čez dva dni. Z akcijo so bili udeleženci zadovoljni.

Milka Burnik

V nesrečah pomembni tudi radioamaterji

Začetki radioamaterstva v naši občini segajo v začetek leta 1970, ko je klub deloval še kot sekcija RK Škofja Loka. V drugi polovici leta 1999 pa je bil ustanovljen Radioklub Marmor Hotavlje z namenom razvijati organizirano radioamatersko dejavnost v občinah Gorenja vas - Poljane in Žiri. Klub si prizadeva vzpodbujati družabne in prijateljske medsebojne odnose ter usmerjati, zlasti mlajše operaterje, v pravilno izbiro in uporabo radijskih in drugih naprav in pripomočkov.

Prek radioamaterskih postaj in drugih oblik delovanja društvo nudi pomoč pri zaščiti in reševanju človeških življenj in materialnih dobrin ob elementarnih in drugih nesrečah ter nevarnostih. Člane spodbuja pri izvajanju radioamaterskih aktivnosti v naravi in tako pripomore k športni aktivnosti in poslednično k dvigu kakovosti življenja.

Klub trenutno združuje 17 članov. Med njimi

sta tudi dva častna člana, ki sta veliko prispevala k razvoju radioamaterstva, čeprav sama nista radioamaterja. Člani RKMH sodelujejo na različnih tekmovanjih, pri vajah civilne zaščite, športnih dogodkih ŠDMH (Slakjaton, MTB Blegoš, gorski tek/hoja na Blegoš – KBK). Tu je radioamaterska pomoč nujno potrebna, saj teren ni pokrit z GSM-signalom. Člani RKMH se postavijo ob progo in poročajo o dogajanju na progi. Že tri leta se radioklub udeležuje vaje ARON.

Poleg omenjenih aktivnosti izdelujejo tudi antene in elektronske naprave. Veliko dela imajo tudi na tekmovalni lokaciji v Stari Oselici, ki jo počasi urejajo, da jo bodo lahko uporabljali za tekmovanja in pri vajah zaščite in reševanja. Tam nameravajo dokončati antenski

RKMH je lani kot edina regijska postaja celotne Gorenjske že tretjič zapored uspešno izpeljal vajo ARON. Vaja je temeljila na simulaciji večje naravne katastrofe, ko po celotni državi ugasnejo luči, poleg njih tudi internet, mobilna omrežja ter vse ostalo. Takrat na pomoč priskočijo radioamaterji, ki z medsebojno komunikacijo razširijo mrežo po vsej državi in zbirajo pomembne podatke iz različnih krajev in jih posredujejo pristojnim službam.

sistem in urediti okolico, želijo pa si tudi bivalni kontejner, saj je zdajšnja počitniško prikloico že dodobra načel zob časa.

Na državni ravni so trije člani radiokluba vključeni v enoto civilne zaščite za posebne primere. V letošnjem letu so svojo dejavnost predstavili tudi na OŠ Ivana Tavčarja. Potekajo pa že tudi pogovori, da bi v naslednjem šolskem letu organizirali krožek.

Člani si prizadevajo, da bi čim prej našli klubske prostore, ki so jih pred časom izgubili. Le tako bodo lahko dejavnost uspešno nadaljevali in jo predstavljali zainteresiranim.

Klub vabi medse vse, ki bi se želeli ukvarjati z radioamaterstvom. Na voljo je vsa oprema, tako za delo na radijskih frekvencah, pri katerih ni potrebno radioamatersko dovoljenje (licence), kot tudi profesionalne postaje, antene. Za vsa vprašanja so na voljo na s53dgm@gmail.com ali na Facebooku – Radioklub Marmor Hotavlje.

Lidija Razložnik

Vabljeni na Teden podeželja na Loškem

V prvem tednu junija Razvojnica agencija Sora v sodelovanju z institucijami in društvami, ki na Škofjeloškem delujejo na področju razvoja podeželja, organizira že 8. Teden podeželja na Loškem.

V okviru tedna bo izvedeno predavanje o zdravi prehrani, ki ustvarja močnejši imunski sistem in lajša določene zdravstvene težave, predstavljena bo ponudba novega koticika z visoko kakovostnimi izdelki v trgovini kmetijske zadruge ter izvedena predstavitev malih komunalnih čistilnih naprav. Pohodniki se bodo lahko podali na pohod po Rupnikovi liniji na Žirovskem vrhu ter na pohod po Čebelarški poti mimo Sv. Urbana.

Letošnji teden podeželja bo združen tudi z izborom mlade kmetice leta 2010.

Osrednja prireditve bo Tržnica kmetijskih pridelkov in izdelkov na Mestnem trgu v Škofji Loki, ki bo v soboto, 5. junija 2010, med 8. in 12. uro. Na tržnici se bodo poleg ponudnikov blagovne znamke Dedek Jaka in Babica Jerca – Naravni izdelki iz škofjeloških hribov, predstavljali tudi ponudniki ekoloških pridelkov in izdelkov, ponudniki domače in umetnostne obrti, drugi ponudniki in gostje s ponudbo izdelkov višje kakovosti ter društva in institucije, ki delujejo na področju razvoja podeželja na Loškem. Dogajanje bo popestrjeno s kulturnim programom, prikazi starih kmečkih

opravil, tradicionalnih znanj in starih običajev ter z ustvarjalnimi delavnici. Obiskovalci bodo na tržnici lahko pokušali tudi značilne dobrote s podeželja.

Dodatne informacije: RAS, Kristina Miklavčič, tel. 04/506-02-25.

Lidija Razložnik

Nevarni odpadki

Odvoz bo junija

Občina tudi letos organizira odvoz nevarnih odpadkov, ki izvirajo iz gospodinjstev. V to skupino odpadkov sodijo: odpadne barve in laki, odpadna lepila, smole, kiti ipd., odpadna mazalna in jedilna olja, kemikalije in pralna sredstva, zdravila in drugi farmacevtski izdelki, škropiva in drugi fitoterapevtski pripravki, akumulatorji in baterije, neonske sijalke (žarnice), ostanki drugih nevarnih snovi in embalaža, ki je nevaren odpadke (oznaka nevarnosti: T+, T, O, E, plastična embalaža od motornih in drugih strojnih olj) oziroma če je onesnažena z nevarnimi snovmi.

Tekoči in praškasti nevarni odpadki morajo biti embalirani v originalno ali drugo ustrezno embalažo in dobro zaprti ter označeni. Pri rokovanju z njimi je treba poskrbeti za varnost. Do oddaje jih je potrebno skladiščiti ločeno na primernem in varnem mestu.

K. K.

Odvoz nevarnih odpadkov, sobota, 12. junij

Sovodenj	parkirišče pri trgovini	od 7 ¹⁵ do 7 ⁴⁵
Trebija	pred gasilskim domom	od 8 ^h do 8 ³⁰
Hotavlje	pred združenim domom	od 8 ⁴⁵ do 9 ³⁰
Gorenja vas	pred stavbo občine	od 9 ³⁰ do 11 ^h
Dolenja Dobrava	Pr' Mrzlk	od 11 ^h do 11 ³⁰
Leskova	pri šoli	od 9 ^h do 9 ⁴⁵
Lučine	pred večnamenskim domom	od 10 ¹⁵ do 11 ^h
Javorje	na parkirišču pod šolo	od 12 ^h do 13 ^h
Poljane	pred KGZ pri pokopališču	od 12 ^h do 13 ¹⁵

Knehtovka v Titovem mercedesu

V zadnjih Podblegaških novicah ste me spodbudili, da napišem kaj v cerkljanščini, ki, kot trdite, domuje tudi v krajevni skupnosti Sovodenj. Sicer sem pa jaz sam »pritepenec« iz cerkljanske strani in cerkljanščino razmeroma dobro obvladam.

Tale zgodba kaj bom jest napisau, je skara neverjetna, zgadila se je pa na Saudn v litu 1967 al pa 68. Takat je maršal Tito s saje ekipa objeskav rudnik urena Žirovski vrh v Garejn vas.

V tistih cajtah je bla tud gastilna v Zadržnem domu na Trbij edina na Polajnsk dalin, ka j bla na zlo dabrm glasu, pa tud ldije saj kar dabra abiskaval.

V te gastiln sa štimat tud vsakdajne vabruoke hrane za marebitne prehodne goste, pa tud za del rudarjev z rudnika urana.

Eržen Ivana s Cerkljanjskega Vrha, sa ji na vim s kešnga vzroga djat Knehtavka, stanua je pa pr Kuošpari v Crklanjsmu Vrh, je bla tiste cajte že kar ma u litah. Suha j bla mpa kruleva pa precej mejhna, pa je vseglh koda šla pa sajih apravkah. Pa tud v Škuofje Luoka.

Glih takat, ka sej Tito ustaju v gastiln na Trbij, je avtobus prpelev z Luoke Knehtavke. Pred gastilna je zaglieda pouhn parkirni prastar avtamabilav. Vana bi mogla jet na Cirkna, ni imi več prevoza za naprej, pa je šla kar v gastilna, pa praša ane ženske, če kešn avto pejle na Saudn, ka jih je tulku tole.

Knehtavka ni vidla, de gavari s Titovo Jovanko. Dogovor je biu kar hitr sklejn. Jovanka je šla h Titu pa mu pavida, kej če ana mičkana baba, de b je kdu adpelev na Saudn. Tito ja pa kar paklicav šoferja in mu ukazav, da to gospo opelje do Sovodnja in se taku na lip način znebiu tiste stare kruleve babe.

Ugotovil sma, ka je šofer z velikim črnem mercedese nekdo prpelev Knehtavka, ka prov važnu stapila iz avtomobila, da ji je med važna šofer pavidav, da se vozi v Titovem avtomobilu.

Kar nikam ji je zrasu grebien, ka j vidla, kešna »gospa« je kar šla k že zdavnaj pokojnemu Ježešek Vinkotu, ka je jemu ena stara avtomobilska kripa in kar zahtiva, de je Tito ukazav, de j more pelet v Cerklajnsk Vrh damov. Vinko se je sevide temu smejev pa prevoz vadklanu, še bel se je pa smejev, ka je zvidev kaku je Knehtavka vazu Titov šofer.

Ivana je sevide pot vzet pad nagie, pa tud če j bla kruleva. Za ta zgodba imam še priče, ka sma gliedal skuz vakna termopolovih pisarn, ka sa ble takat še v zadržnem domu.

Malakadu bi tule uriev, blu je pa čist zaris.
Janko Kalan

Redna letna konferenca občinskega odbora SDS

Člani in simpatizerji OO SDS Gorenja vas - Poljane smo se zbrali na redni letni konferenci, kjer smo obravnavali poročila preteklega leta in potrdili načrt za naslednje leto.

Ugotovljeno je bilo, da smo se redno udeleževali vseh sestankov, posvetov, srečanj in koordinacij stranke, tako ženski odbor, mladina kot seniorji.

Med odmevnejše aktivnosti štejemo poslanski večer našega poslanca Milana Čadeža z gostoma Zofijo Mazej Kukovič in Mirkom Zamernikom ter posvet poslancev in vodstva SDS, ki je bil oktobra v Gorenji vasi, hkrati smo obiskali tudi prireditve Vaško popoldne. Ljubitelji gora smo šli tradicionalno na Škrlatico in na Triglav, ko se je tam srečal vrh stranke. Septembra smo že devetih uspešno izpeljali srečanje SDS na Blegoš, ki je kot vedno odlično obiskano. V novembru smo organizirali izlet na Kočevsko in na silvestrsko dopolne postavili stojnice, ki počasi postajajo naš zaščitni znak. V marcu smo že petič zaporedoma zmagali na Zimskih športnih igrah SDS.

Volilno konferenco so imeli tudi ženski odbor in seniorji, predsednika sta postala Mija Pisk in Tone Jenko. Žan Mahnič in Boris Bogataj sta bila imenovana za člana izvršilnega odbora mladine in nadzorne komisije na nacionalni ravni.

Irena Tavčar,
OO SDS Gorenja vas - Poljane

Leguojma po polansk

No, pa se j okorajžla gospa Marija Eržen pa pogruntala usaj ena od jeskanih besied. Čierfa j lohk lončiena al pa lesiena posuoda za mliek. Lohk se nuca tut ket šiefle, marbet ma pa še kešn soruodn pomen. Debieuca nam ni ratal razvozlat: pomien »rejenu tele za zakol«, spričana j pa ta besieda u liep slovark zbierk suhodouske šprahe (Košir Tone, Suhi Dol in Suhodovci, 2004).

Tut ta bart nauma šl naprej po puštabah, ampak boma raj djat kešna okuol tega, kok sa ratvale imiena naših kraju. Tu zna bit preci aklh tiema, ke ulik ledi miesne, de veduo, odkuod parhajaj imiena nehnih vasi, pol se pa skaže, de le ni tok ajnföh. Lučnčani prauja, de j nehna vas dobila imie po luč, ke se j posvetila, ke sa gmajna posiekal. Žerouci spiet misneja, de j nehn krej duobu imie po guojzdn sadežu. Boma vidl, če j ries tok.

Blegoš

Po Marku Snoju (Etimološki slovar slovanskih zemljepisnih imen) gre za skrajšano in močno popačeno izpeljanko iz nemškega imena te gore *Fletherskofel* »Prosilčeva, Moledovalčeva gora«. ¹ Iz *Fletherskofel* je nastal **Fleherš*, f se pogosto disimilirala v b, zaradi česar dobimo **Bleherš*, potreben je bil samo še ščepec besedotvornih začimb in nastal je *Blegoš*. S svojo izobrazbo si težko drznem oporekati tako priznanemu akademiku kot je dr. Marko Snoj, vendar se mi zdi njegova razlaga nenavadno »hitra«. Prvič,

v slovenskem alpskem prostoru je zelo malo nemških imen za tako markantne gore (te imajo večinoma slovanska ali predсловanska imena, tudi na področjih goste nemške poselitve), drugič, težko je najti razlog, zakaj bi nek Nemec goru poimenoval *Moledovalec* in tretjič, v grških virih (geograf Strabon) se prav za naše kraje omenja gora Phlygades ali Phligadia, ki jo je najlaže poistovetiti prav z Blegošem, kar Simon Rutar tudi stori (Poknežena grofija Goriška in Gradiščanska). Zna torej biti, da je ime Blegoš zelo starodavno in njegov nastanek sega globoko v antiko (Strabon je živel v 1. stol. pred Kr.).

Lučne

Kraj, ki se je vedno imenoval *Lučne* in ne *Lučine*, kot so ga hiperkorektivno (tj. po nepotrebnem) zapisali uradniki, najverjetneje ne izvira iz korena *luč* »svetloba«, ampak iz starega slovanskega osebnega imena *L'ubъkъ* (*Ljubek*), katerega izpeljanka je med drugim *Ljubomir*. Izvorno se je vas torej imenovala **L'ubъkъčane* »Ljubkova vas«, zatem **Lubčine* in že leta 1291

Lučne, narečno *Lučne* (loški urbar 1291: *Lutschen*). Enak razvoj zasledimo pri kraju *Lučane* na avstrijskem Koroškem, kar dokazujejo tudi srednjeveški zapisi, ki zelo nazorno dokazujejo koren *Ljub-* (l. 1250 *Livbschach*, 1381 *Leubschach*), pa *Luče* na Štajerskem, *Lubczyna* na Poljskem itn. (Etimološki slovar slovanskih zemljepisnih imen).

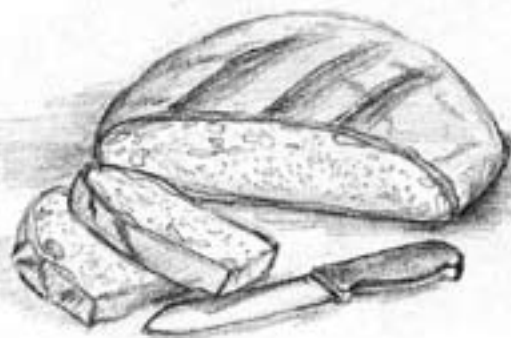
Lajše

To ime se v naši občini pojavlja dvakrat (zaselek pri Leskovici in nad Gorenjo vasjo). M. Snoj imena ne obravnava, zato ga bom poskusil razložiti sam. V srednjeveških virih je ime zapisano kot *Lasisch* (loški urbar l. 1291), kar bi lahko pomenilo **Lazišče*, torej »kraj, kjer se nahaja laz« (*laz* je sopomenka za *krčevino, rovt*). Lega obeh zaselkov to potrjuje, kakor tudi vsesplošna prisotnost *Lazov, Laz, Rovtov, Krnic* in podobnih imen v loških hribih, ki vsa opisujejo način zgodovinske poselitve naših krajev, to je s krčenjem gozdov.

Martin Oblak,
martin.oblak@os-ivantavcar.si

Naslednj bart ma prubal ortzourmačt še kešna več. Za konc pa še prašajne za brauce: od kuod misnete, de parhaja imie Volaka? Odgovore, pa tut kešn komentar, predlog, sploh pa pohvala, pošlite na e-pošta.

Kam smo shranjevali ali Vsi naši ladlci

V kmečki hiši je v kotu dnevne sobe stala velika miza, okrog nje klopi in stoli, kjer se je družina zbrala pri vsakem obedu. Pred in po jedi je gospodar (ali gospodinja) zmolil Očenaš. Na mizi je bil pri vsakem obroku hleb kruha in nož. Tudi rezanje šnit je bilo opravilo starejših. Kadar je na obisk prišel moški, so mu postregli z žganjem. »Odreži si zraven krajec kruha!« so znali ponuditi.

Kruh in nož sta imela svoje častno mesto v miznici, v lesenem predalu mize. Tako rekoč pri roki. Hlebec kruha je bil navadno iz enotne moke, bolj črn, nizek, zapečen in včasih precej trd ali drobljiv. Vendar je bil kmečki kruh dober, lep, je dišal, saj priboljškov in sladkarij ni bilo, ne v hladilniku (ki ga ni bilo) ne v shrambi. Miznica je imela poseben vonj po starem lesu in kruhu. Na časopisnem papirju, ki je bil položen na dnu, je bilo precej drobtin. Te je gospodinja pred prazniki ali ob sobotah počistila. V miznico smo shranili tudi ostanke namazanih rezin kruha, ki jih nismo pojedli pri malici. Kadar je oče videl tiste trde pêtke, se je jezil, češ, naj otroci dobijo manjše šnite, da se ne bodo norčevali iz kruha, ker ne vedo, kako je, če je človek lačen. Res smo navadno tiste suhe skorje skrivaj vrgli v svinjski škaf. Malokdaj se je zgodilo,

da je bila miznica prazna, če pa že, je ob peči že vzhajalo testo za nov kruh.

Ženske torbice – tošni od nekdaj vsebujejo največ zasebnosti, vendar se njihova vsebina precej spreminja. Starejše so si bile precej podobne po zunanosti. Bile so iz trdega usnja, s podlogo, majhne in oguljene. Ženske so jih imele s seboj, ko so šle na božjo pot, v cerkev, k zdravniku ali poredko v mesto, po opravkih. V tošnu je bil vedno robec iz blaga, lepo zlikan in poravnal. Denar je bil včasih v drugem robcu, trdno zvezanem z vozlom. V tošnu so imeli svoj prostor mašna knjižica in molek, glavnik, pa očala, če jih je lastnica potrebovala. Tudi kakšna skorja kruha za vsak slučaj in melisnice. Kakšne so današnje damske torbice, ženske vemo. Priznajmo, denar je v denarnici z nštetimi računi in nepogrešljivimi karticami in očala še vedno sodijo zraven. Skoraj vse ostalo je preteklost. Vendar je potrebno kar precej strategije, da v svoji torbici znamo obdržati red in točno vemo, kje je kaj. Včasih se nepravi čas oglašja mobilni telefon in ženska preišče vse predale, odpre vse zadrge v torbici, preden ga najde, prav tedaj pa ponavadi utihne. Podobna težava je z iskanjem avtomobilskih ključev. Glede na tržno ponudbo je v naših torbica veliko osebne toalete. Brala sem, da pametna ženska nosi s seboj vedno tudi kondome. O tem brez komentarja. Če pa je v torbici skrit zločljiv dežnik, je to znak, da je ženska pripravljena tudi za primer vremenskega poslabšanja.

Kredenca je bil kuhinjski element, omara v svetlo zeleni barvi, z mnogimi prekati in predali – ladlci. V njih so bili shranjeni hrana, ves nepogrešljiv kuhinjski pribor in drobnarije. V dnevni sobi – hiši je bila lesena stenska omara, pod njo pa dva ladlca. V enem je bilo hišno orodje: šilo, klešče, škarje, lesen meter, izvijač, majhno

kladivo; drugi pa je bil gospodarjev. V njem je hranil prihošni, dokumente in rokovnik, v katerem so bili podatki o pojatvi in zdravljenju živali, o merah prašičev, pa izračuni kubiture lesa, stoletni vremenski koledar in druge koristne gospodarske informacije. V ta ladlec otroška roka ni smela seči, če ji ni bilo naročeno. Ob krušni peči je bila lesena klop in tudi pod njo so bili nizki ladlci, v katerih so bile nogavice družinskih članov.

Ljudje se sicer precej razlikujemo, vendar so v povprečju sedaj stanovanja opremljena tako, da je v posameznem prostoru več predalov kot prstov na rokah. In kaj vse je v njih shranjeno? Veliko koristnega in najbrž še več nepotrebne. Ker kupljene stvari in spominki pač neke morajo biti in jih je škoda zavreči. Ker smo si jih nekoč želeli imeti, potem jih je povozil čas, naše želje pa so spet usmerjene v tisto, česar še nimamo. Takrat, pred desetletji, je bilo vsega mnogo manj, bilo je bolj preprosto, neposredno.

Šent Tudi duševno zdravje je pomembno

V dnevnem centru Šent Škofja Loka smo pripravili projekt Socialna kampanja, ki je namenjena izboljšanju socialne vključenosti ter kakovosti življenja ljudi s težavami v duševnem zdravju. Na ta način želimo razširiti prepoznavnost storitev, ki so na voljo osebam s težavami v duševnem zdravju, saj jim le s tem lahko ponudimo našo strokovno pomoč ter programe, ki so jim na voljo. V dnevnem centru se lahko dnevno vključujejo v delavnice in aktivnosti. Naš program zagotavlja celostno obravnavo oseb s težavami v duševnem zdravju. Socialna kampanja je namenjena tudi destigmatiziranju duševnih težav v skupnosti, s čimer želimo ozaveščati in izobraževati o pomenu dobrega duševnega zdravja posameznikov, skupnosti in celotne družbe. P. Z.

Pohod na Bukov vrh

V spremstvu harmonike smo bili mimogrede na cilju

Sončno prvomajsko jutro je na tradicionalni pohod na Bukov vrh zvalo več kot 50 pohodnikov. Koroško pot, kakor Poljanci imenujemo ta del strme poti do cerkve na Bukovem vrhu, smo zmogli v eni uri. Dobra volja pohodnikov se je čutila že takoj, ko je naš stalni harmonikar Rajko raztegnil svoj meh. Pohodniki so prišli od vsepovsod, iz Šenčurja, Šutne, Škofje Loke ... Največ je bilo seveda domačinov – veliko takih, ki se pohoda udeležujemo že vsa leta v vsakem vremenu. In letos smo ga imeli. Vreme namreč. Sonce nas je grelo celo pot – pa še kaj drugega. Res lep razgled nam je pokvarila rahla meglica, ampak med Koprivnikom in Mladim vrhom se nam je pokazal Ratitovec, med Blegošem in Koprivnikom pa naš največji očak Triglav. Pot do Podskalarjeve Cirile in Staneta, kjer smo dobili prvo pomoč in še malo kasneje pri Rovtarjevi Barbki in Janezu, je prav hitro minila

ob Rajkovem igranju na harmoniko. Do Brdarja v Vinharjih, kjer sta pohodnike pričakala Miloš in Ljubica, je pot minila v pesmi in klepetu. Prav vsem se je prilegel daljši počitek in krožnik toplega golaža ali obare, seveda tudi plesa ni manjkalo. Obvezen postanek večji del družine naredi še pri Naconu ter pri Pešarju, kjer nas pričakata gospodar in gospodinja. Pešarjeva Ivica in Damjan sta tudi letos najprej prepešala celo pot ter nas nato še pogostila. Naj se na tem mestu v imenu Turističnega društva Poljane in vseh pohodnikov zahvalim vsem, ki so nas tako gostoljubno postregli. Pohodniki iz drugih krajev se kar niso mogli načuditi nad njihovo gostoljubnostjo. Ustavili smo se še pri Mihačevem Jožetu, ki letos ni šel z nami, ter pohod zaključili pri Brejanovem Juriju. Tak je bil tradicionalno lep poljanski prvi maj.

Anton Krek, predsednik TD Poljane

Priložnost za izobraževanja in druženje

Zadnji teden maja bo potekal teden obrti in podjetništva na Loškem. Ob finančni pomoči občin Škofja Loka, Gorenja vas - Poljane, Železniki in Žiri ga bosta organizirali Razvojna agencija Sora in Območna obrtno-podjetniška zbornica Škofja Loka. Na stojnicah se bodo predstavili s svojimi izdelki in storitvami lokalni podjetniki in obrtniki, dijaki Srednje lesarske šole, posamezne podporne institucije ter sekcije obrtnikov pri OOO Škofja Loka.

Prireditve bo popestrjena s praktičnimi prikazi domače in umetnostne obrti ter s kulturnim in zabavnim glasbenim programom. Učenci podjetniškega krožka, ki je potekal v OŠ Škofja Loka-Mesto, bodo poskrbeli za srečelov, razglašen bo tudi dobitnik glavne nagrade, ki jo je za najbolje izdelani lesni izdelek v sodelovanju s Srednjo lesarsko šolo razpisala OOO Škofja Loka. Kolesarji društva Rovtarji bodo postavili na ogled svoja starodavna kolesa.

Kaj se bo dogajalo?

- **22. maj:** Tradicionalni pohod obrtnikov, ki ga za svoje člane organizira Območna obrtno-podjetniška zbornica Škofja Loka. Podrobnejše informacije in prijave zbirajo na OOO Škofja Loka po telefonu 04/50-60-200.

- **25. maj ob 18. uri:** Razstava Srednje lesarske šole Škofja Loka v predverju Sokolskega doma na Mestnem trgu. Dijaki in njihovi mentorji bodo na ogled postavili lesene izdelke, ki so jih izdelali v učnih delavnicah. Ogled razstave bo brezplačen

in bo možen vsak dan, od srede, 26. maja, do petka, 28. maja, med 10. in 12. uro ter med 16. in 19. uro, in v soboto, 29. maja, med 9. in 12. uro.

- **26. maja ob 17. uri:** Show izobraževanje: 5 strank.com je izobraževanje, na katerem se boste do solz nasmejali vsi, ki imate pri svojem poslovanju opraviti s strankami, ter tudi tisti, ki se sami velikokrat znajdete v vlogi strank. Med izobraževanjem, ki bo polno humorja, boste spoznali, zakaj stranke rade kupujejo pri ljudeh, ki so jim (bolj) všeč, ki jim prinašajo koristi, ki imajo dovolj energije, ki jih imajo radi takšne, kot so,

in ki obvladajo svoj posel. Brezplačna delavnica bo potekala v veliki dvorani Sokolskega doma na Mestnem trgu. Dodatne informacije in prijave sprejemajo na Razvojni agenciji Sora po telefonu 04/50-60-223 ali e-pošti: julija.primozic@ra-sora.si. Prijave so obvezne.

- **27. maj ob 16. uri:** Skupinsko podjetniško svetovanje ob ustanavljanju podjetja bo namenjeno tistim, ki želijo stopiti na samostojno podjetniško pot, pri tem pa se jim pojavlja vprašanje, kako to storiti. Brezplačno svetovanje bo potekalo v veliki sejni sobi OOO na Spodnjem trgu. Prijave zbirata Razvojna agencija Sora po telefonu: 04/50-60-223 ali e-pošti: info@ra-sora.si in OOO Škofja Loka po telefonu: 04/50-60-200, e-pošta: ooz.sk.loka@siol.net.

- **29. maj od 8. do 12 ure:** Podjetniška tržnica na Mestnem trgu, zaključna in osrednja prireditve Tedna obrti in podjetništva na Loškem.

Lidija Razložnik

Kam maja in junija?

• 15. maj od 8. do 12. ure: **Tržnica kmetijskih pridelkov in izdelkov** na novo urejenem vaškem trgu v Gorenji vasi. Organizira RAS.

• 16. maj: **Srečanje Janezov in pohod ob stari rapalski meji.** Udeleženci pohoda se zberejo na zbirnem mestu na Sovodnju (pohod traja približno 1,5 ure), srečanje Janezov z zabavnimi igrami pa bo pod lipami v Novi Oselici. Organizira TD Sovodenj.

• 22. maj ob 9. uri: **Za en evro na Blegoš in nazaj** (tekmovalno v gorskem teku/hoji). Štart bo v Kopačnici, kjer bo tudi bogat spremljevalni program. Organizira ŠDMH.

• 22. maj od 9. do 13. ure: **Tržnica znanja**, na kateri bodo na stojnicah na Mestnem trgu šole, društva, podjetja ter ljudska univerza predstavili izobraževalno ponudbo.

• 22.-29. maj: **Teden obrti in podeželja na Loškem**

• 23. maj: **Čistilna akcija na Blegošu.** Organizira PD Gorenja vas. Dodatne informacije Drago Trček (031/364-859).

• 25. maj ob 19. uri: **Polanci v mestu**, odprtje razstave v Žigonovi hiši. Ogledati si jo bo mogoče do 15. junija v času uradnih ur občine Škofja Loka. Organizira KUD Trata - Gorenja vas, skupina Poljanski v-eter.

• 29. maj ob 10. uri: **Visoški tek** s štartom in ciljem ob Tavčarjevem dvorcu na Visokem. Proge so speljane ob reki Sori. Tekmovalni progi za odrasle sta dolgi 9,7 oziroma 2,3 km, za otroke pa 1,25 km.

• 29. maj ob 11. uri: **Mednarodno srečanje starodobnih kolesarjev.** Začetek z otvoritvijo pred UE Škofja Loka, nato povorka po Mestnem trgu, mimo Homanove hiše do Cankarjevega trga, kjer se bo ob 12. uri pričel kulturni program s spretnostno vožnjo. Organizira Društvo Rovtarji.

• 30. maj: **Dan šmarnic na Slajki** – tradicionalni pohod na Slajko. Za jedačo in pijačo bo poskrbljeno. Organizira TD Slajka Hotavlje.

• 30. maj ob 7. uri: **Pohod na Nanos.** Odhod z avtobusne postaje Gorenja vas. Pohod traja 4 ure in je nezahteven. Organizira PD Gorenja vas, vodnik Drago Trček.

• 1.-6. junij: **8. Teden podeželja na Loškem.** Organizira RAS s sodelujočimi partnerji.

• 4. junij od 17. ure: **Brezplačni pohod po Rupnikovi liniji.** Zbirno mesto pri kmetiji Peternelj na Žirovskem Vrhu. Po končanem ogledu podzemne utrdbе bo pogostitev udeležencev in možnost nakupa domačih izdelkov in pridelkov. Dodatne informacije ter najave na tel. 04/51-70-600 ali po e-pošti: andreja.kriznar@lto-blegos.si. Organizira LTO Blegoš.

• 4.-6. junij: **Švicbol**, turnir v floorbalu. Organizira ŠD Poljane.

• 6. junij: **Srečanje citrarjev in športnikov** pred planinsko kočo na Ermanovcu. Organizira PD Sovodenj.

• 11. junij ob 19.30 uri: **10. festival Večer slovenskih viž v narečju** na Mestnem trgu v Škofji Loki, v primeru slabega vremena pa v športni dvorani Poden. Nastopili bodo nagradenci dosedanjih festivalov. Organizira Radio Sora Škofja Loka, v sodelovanju z agencijama Media Butik, Predvor in Geržina videoton prireditve Maribor.

• 12. junij od 8. do 12. ure: **Tržnica kmetijskih pridelkov in izdelkov** na novo urejenem vaškem trgu v Gorenji vasi. Organizira RAS.

• 12. junij ob 19. uri: **Slavnostna akademija s podelitvijo priznanj in odlikovanj ob 110-letnici PGD Gorenja vas** v OŠ Ivana Tavčarja Gorenja vas. Organizira PGD Gorenja vas.

• 12. junij: **Praznovanje 40-letnice ŠD Poljane.** Organizira ŠD Poljane.

• 13. junij ob 7. uri: **Pohod na Dobrač.** Odhod z avtobusne postaje Gorenja vas. Pohod traja 2 uri in je nezahteven. Organizira PD Gorenja vas, vodnik Franci Fortuna.

Naravni izdelki iz škofjeloških hribov na prodajnih policah

Razvojna agencija Sora omogoča vsem ponudnikom, da svoje izdelke vključijo v blagovni znamki Dedek Jaka in Babica Jerca – Naravni izdelki iz škofjeloških hribov.

V skladu s Pravilnikom o pogojih podeljevanja blagovne znamke Dedek Jaka in Babica Jerca ter v skladu z internimi pravili za podelitev znamke lahko ponudniki z območja UE Škofja Loka, ki izpolnjujejo predpisane pogoje, vključijo v znamki svoje izdelke, in sicer v naslednje skupine: moka, izdelki iz moke, izdelki iz mleka, sveže sadje in izdelki iz sadja, zelenjava in izdelki iz zelenjave, zelišča, izdelki iz zelišč in čaji, jajca, volna in izdelki iz volne, klekljani izdelki ter alkoholne pijače, med, mesni izdelki, izdelki iz lesa, izdelki iz vrbovega protja, leskovih šib, brezovih vej in slame in drugi izdelki domače in umetnostne obrti.

Vlogo na objavljeno Javno povabilo za vključitev novih izdelkov in novih ponudnikov v blagovni znamki je potrebno oddati do vključno 26. maja 2010.

Poleg eko ponudbe se bodo izdelki, vključeni v omenjeni blagovni znamki, in izdelki s priznanjem iz ocenjevanja na prireditvi Dobrote slovenskih kmetij na Ptujju lahko prodajali v novem prodajnem kotičku izdelkov s podeželja v trgovini Kmetijsko gozdarske zadruge v Stari Loki.

Vse dodatne informacij so na voljo na telefonski številki: 04/50-60-225, e-naslovu: kristina.miklavcic@ra-sora.si ali osebno na RAS, Spodnji trg 2, Škofja Loka.

L. R.

Vnuki so z babicami in starši spoznavali zgodovino

Turistično društvo in podružnična šola Sovodenj sta pripravila rekreacijsko-izobraževalni turistični pohod od Sovodnja do Nove Oselice, ki je deloma potekal ob nekdanji rapalski meji. Želja organizatorjev se je uresničila, saj je bilo med sto petdesetimi pohodniki precej otrok, njihovih staršev in starih staršev. Najštevilčnejši so bili domačini, ki so se jim pridružili še obiskovalci iz cerkljanskega, gorenjevaškega, trebijskega in žirovskega območja ter iz Ljubljane.

Foto: Robert Peternejl

V pričakovanju kontrabantarice Mice

Učenci podružnične šole so pred zadružnim domom pozdravili in nagovorili zbrane ter jim zapeli šolsko himno. Po ubranem primernem tempu za starejše in najmlajše so se na koncu ravninskega dela poti pričeli postanki z razlagami o nekdanjih poskusih rudarjenja ob potoku Podosojnščica, o nastanku rapalske meje med Kraljevino Italijo in Kraljevino SHS v letu 1920 in njenem razdvajanju vasi in domačij, o kontrabantanju oziroma prenašanju dobrin čez mejo. Podosojnška grapa je bila še posebej aktualna za tihotapljenje živine, zato

sta se v dogajanje vključila tudi dva konjenika, seveda s pretvezo, da ženeta konje na pašo. V neposredni bližini nekdanje meje se je znašla tudi kontrabantarica Vera z izgovorom, da bo vsebino iz koša 'tam čez' podarila sorodnikom za god, s čimer je prepričala še samega italijanskega 'financarja'.

V nadaljevanju se je kolovozna pot pričela vzpenjati po in ob meji. Pohodnikom je bilo predstavljeno, kje so včasih stale hiše, pa so jih v začetku druge svetovne vojne porušili v dvestometskem pasu, postavili prepleteno

žično ograjo, položili mine in mejo naredili skoraj neprehodno. Ogledali so si lahko, kako že vrsto let v sožitju živita vmesni mejnik, visok 60 cm, in debela smreka. Spet je nekdo poskušal tihotapiti, pa ga je presenetil financar, mu zaplenil pletenko pijače in ga neuspešno lovil po grmovju. Na kmetiji Pri Pagonu so bili navzoči z besedo in prikazom opomnjeni na to, kako grobo je nekoč meja posegla med ljudi in ločila tudi otroke sosedov, ki so se dotlej še igrali skupaj.

Najvišji cilj pohoda, vmesni mejnik št. 36/I ali konfin, kot mu pravimo domačini, je bil kaj kmalu obkrožen, vse v pričakovanju znane kontrabantarice Mice. S svojo pojavo in narečnim besedičenjem je nasmejala vse navzoče.

Zasluženo malico iz nahrbtnika smo si privoščili v Novi Oselici pod starima lipama ob kozolcu topolarju. Člani TD so ponudili čaj, vodo in tudi prigrizek. Na dveh stojnicah si je bilo možno postreči z domačim sirom in napotki za nabiranje ter rabo zelišč. Za glasbeni vložek je s harmoniko poskrbel učenec Gašper. Med pohodniki smo posebej čestitali najstarejšemu, 81-letnemu Jožetu Dolinarju, in najmlajši udeleženci, sedemmesečni Neži Šturm, iz Stare

Foto: Robert Peternejl

Italijanski stražnik preveri tudi vsebino steklenice.

Oselice. Ogledati si je bilo mogoče notranjost cerkve Janeza Nepomuka in prisluhniti razlagi. Med spustom v dolino smo se ustavili še pri šoli, kjer so učenci predstavili idejo Medi-busa, ki jih je tudi v Ljubljani na zaključnem državnem festivalu Turizmu pomaga lastna glava izmed 32 zlatih regijskih šol uvrstila med osmerico najboljših. Učenci so ob tej priložnosti prejeli tudi zaslužena srebrna priznanja z regijskega festivala.

Dan je bil kot naročen za tako druženje, in vsi, ki so si nedeljsko popoldne rezervirali za aktiven oddih v naravi, so bili z doživetim zadovoljni. Otroke je veselilo tudi to, da so jih poleg staršev spremljali še številni stari starši, tudi od drugod. Kar velik del pohodnikov se je z rapalsko mejo na tem terenu na tak način seznanil prvič, saj jo v resnici pomnijo le najstarejši občani, drugim pa je to le malo znan delček neke oddaljene zgodovine.

Foto: Robert Peternejl

Kontrabantarja s konji

Najboljša salama tudi letos iz Poljan

Letošnjega tekmovanja za naziv Kraljica Zale se je udeležilo rekordno število obiskovalcev. Prav tako je bilo rekordno število prijavljenih salam – 34, katerih lastniki so se potegovali za omenjeni naziv.

Prejemniki naziva Kraljica Zale 2010

Da je salama lahko tekmovala, je morala ustrezati razpisnim kriterijem, in sicer: morala je biti dolga 40 centimetrov, težka vsaj pol kilograma ter domače izdelave. Sestava je bila poljubna, lahko je bila svinjska, goveja, divjačinska ali mešana.

Strokovna petčlanska komisija pod vodstvom Lojza Filipiča je salame ocenjevala po več kriterijih. Po kriteriju videza jih je ocenila že pred razrezom, nato je bila vsaka ocenjena še po vonju, barvi,

vezivnosti, mozaiku in okusu. Na koncu je dobila največ točk salama iz Hotovlje, ki je prejela naziv in svečano plaketo ter pokal Kraljica Zale 2010, plaketi s pokalom pa sta prejeli tudi drugo- in tretjevrščena salama, ki sta ju na ocenjevanje prinesla Bojan Bajuk iz Žirov in Pavel Žontar iz Sv. Duha pri Škofji Loki.

K poskušanju in ocenjevanju salam so bili povabljeni tudi prisotni obiskovalci prireditve. Ocenjevali so jih tako, da so številko salame, ki jih je najbolj prepričala, vpisali na prejeto glasovnico. Tako so bile izbrane in nagrajene tudi tri najboljše salame po izboru obiskovalcev, katerih lastniki so Matija Špeglič s Sela pri Žireh, Renato Kunc iz Dol in Jože Habjan iz Gorenje vasi. Vsi so prejeli plaketo ter praktično nagrado.

Poleg Salamijade je na Žirovskem Vrhu potekal tudi tržni dan. Tokrat je bilo na njem mogoče kupiti suhomesnate izdelke, zaseko, kruh, sir in druge mlečne izdelke, pecivo, piškote, rezance za juho, zelje, repo, domače alkoholne pijače, suho sadje, med in medene izdelke, kvačkane nageljne, suho robo ... Pestra domača ponudba izdelkov, ki je prepričala vsakega obiskovalca. »Vsi ponudniki so domov odšli več kot zadovoljni, saj so prodali precej več, kot so pričakovali. Vreme nam je zagodilo tako, kot vsako leto, le da nam je letos postreglo še s snegom. Bilo je hladno, a obiskovalce so greli dobra volja, kuhano vino in veliko okusnih dobrot. Da ni bilo dolgčas, smo poskrbeli za pestro dogajanje, saj so nam zaplesale trebušne plesalke iz Žirov, obiskovalci so uganjevali uganke in za pravilne odgovore prejeli nagrade, le malo pa je manjkalo, da bi se lahko še sankali,« je povedala Lucija Kavčič.

Lidija Razložnik

Domača zdravila

Jagermaister proti trebušnim težavam

Zdaj je še zadnji čas za začetek priprave jagermaistra. Trobentico, vijolico in lapuh je možno dobiti ob poteh in na travnikih nad 800 metrov nadmorske višine.

V večji steklen kozarec za vlaganje nalijemo 5 l žganja ter postopoma dodajamo pest listov, dvajset do petdeset cvetov, peščico plodov, lahko tudi več delov rastlin. Na pet litrov dodamo kilogram v vodi prekuhanega sladkorja. V nekaterih receptih je preveč sladkorja, zato nastane kar preveč sladka in gosta pijača. Kozarec naj bo zaprt s pokrovčkom ali prozomo folijo, da tekočina ne izhlapeva. Od gospodinjstva do gospodinjstva se okus razlikuje, predvsem zaradi različnih količin posamezne zeli. Če dodamo preveč rmana, kostanja in pelina bo zagrenilo, če pa več akacije, melise, mete, janeža bo bolj nežnega okusa. Nič ni narobe, če kakšne rastline ne dobimo, saj že nekaj namočenih da prijetenokus.

Vse rastline skupaj pa naredijo pijačo zdravilno in se uporablja predvsem za lajšanje trebušnih težav. Rastline morajo biti nabrane na čistem področju v sončnem vremenu. Jeseni, ko končamo z doda-

janjem, pustimo še 14 dni. Z leseno kuhalnico večkrat premešamo. Ker rastline popijejo nekaj alkohola, ga lahko še dolijemo. Najprimernejši prostor je v kuhinji na pultu, ni na močnem soncu, ni na mrazu pa še pozabimo ne na nabiranje, poleg tega zanimivo izgleda. Žganje precedimo najprej skozi cedilo, nato še enkrat skozi gosto gazo. Pitje v zelo majhnih količinah ali celo po žlicah je priporočljivo za zdravje, zato bo s trudom pripravljeno darilo v lepi steklenici prijateljem in sorodnikom za rojstni dan in novem letu pravo presenečenje.

Pitje jagermaistra v prevelikih količinah lahko škoduje.

Jana Rojc

Foto: Ajda Rojc

Kdaj nabiramo in kaj?

Marec: vijolice – cvet, lapuh – cvet, marjetice – list in cvet.

April: trobentice – list in cvet, ozkolisti trpotec – list, širokolisti trpotec – list, borovnica – list.

Maj: lapuh – list, smreka – vršički, robida – list, brin – zelene jagode, regrat – cvet, glog – cvet, malina – list, bezeg – cvet, rman – cvet, kostanj – cvet, meta – listi, vinska rutica.

Junij, julij: žajbelj, slez – listi in cvet, kostanj – razrezan plod, arnika – cvet, gozdne jagode – list in plod, kumina – plod, sladki janež – plod, majaron – vršički, kamilica – cvet, akacija – cvet, lipa – cvet.

Avgust: šentjanževka – cvet, bela detelja – cvet, tavžentroža – cvet.

Oktober: brin – zrele jagode.

Literarna skupina

Kulturnega društva dr. Ivan Tavčar Poljane
vabi k sodelovanju vse, ki ustvarjate pisano besedo za otroke.

Svoje **pravljice ali zgodbe, namenjene najmlajšim,**
lahko pošljete
do 30. avgusta 2010

na naslov:

KD dr. Ivan Tavčar Poljane, Poljane 77, 4223 Poljane

ali po elektronski pošti na:
kdpoljane@gmail.com

Zraven besedil obvezno zapišite **svoje podatke** – ime in priimek, naslov, naslov e-pošte, telefonsko številko.

Pravljice bo pregledalo strokovno oko, izbor pa bo objavljen v zbirki, ki bo izšla konec leta.

Vabljeni k sodelovanju!

Čebelarstvo Poljane - Gorenja vas
Srednja vas 2
4223 Poljane

razpisuje fotografski natečaj **Čebelarjenje na Poljanskem**

Pogoji udeležbe:

Pravico do sodelovanja na natečaju imajo vsi ljubiteljski in profesionalni fotografi iz Slovenije in tujine.

1. Teme in kategorije natečaja:

- B. Digitalna fotografija, osnovnošolci
- C. Digitalna fotografija, ostali
- D. Sepia, slike starejše od 26.06.1991, torej fotografije narejene pred osamosvojitvijo Slovenije
- E. Fotoreportaža

Tema je v vseh kategorijah ista: vse, kar je povezano s čebelarstvom in Poljansko dolino; tj. odnosom ljudi do čebel, čebelarjenjem, uporabo čebeljih pridelkov, vplivom čebel na kulturno krajino in ohranjanje narave, zgodovino čebelarjenja, čebelarstvo opremo in arhitekturo ...

V kategoriji A ni dodatnih vsebinskih omejitev, lahko pa v njej sodelujejo le osnovnošolci. Digitalne fotografije naj bodo oddane na vidno označeni (priimek, ime, osnovna šola, kategorija A) zgoščenki.

Tudi v kategoriji B ni dodatnih vsebinskih omejitev, lahko pa v njej sodelujejo vsi, ki ne morejo sodelovati v kategoriji A. Digitalne fotografije naj bodo oddane na vidno označeni (priimek, ime, kategorija B) zgoščenki.

Prav tako v kategoriji C ni dodatnih vsebinskih omejitev, lahko pa v njej sodelujejo vsi, ki imajo (ni nujno, da so avtorji) zanimive starejše fotografije na omenjeno temo. V tej kategoriji bo žirija izbirala predvsem zanimive, z zgodovinskega vidika zanimive fotografije ter fotografije z dokumentacijsko vrednostjo. Organizator se zavezuje, da bo s temi fotografijami primerno in odgovorno ravnal. Za potrebe razpisa in s tem povezanimi dejavnostmi bo uporabljal le digitalizirane kopije, po končanem razpisu pa fotografije vrnil lastnikom.

Prav tako ni nobenih dodatnih vsebinskih omejitev v kategoriji D. Avtor pripravi besedilo reportaže v obliki word dokumenta, v tekst na ustreznih mestih vnese do deset fotografij. Ta dokument s fotografijami v originalni velikosti je potrebno oddati na vidno označeni (priimek, ime, kategorija D) zgoščenki.

Če nekdo želi sodelovati v več kategorijah, lahko vse izdelke odda na eni zgoščenki, vendar naj bodo izdelki primerno razporejeni po mapah, poimenovanih z oznakami kategorij. Prav tako lahko šola odda za svoje učence izdelke na eni zgoščenki ali DVD-ju, vendar naj bodo primerno urejeni po mapah, imenovanih po posameznih avtorjih.

2. Pristojbine oz. kotizacije za sodelovanje na natečaju ni.

3. Digitalne fotografije v kategorijah A, B in D so lahko črno-bele ali barvne. Zahtevani format datotek je JPG. Velikost fotografije je omejena na najmanj 2000 pix po daljši stranici, ločljivost 300 dpi.

Fotografije, ki ne bodo ustrezale razpisu tako po vsebini kot po predpisanem formatu, bodo izločene.

4. Datoteke se sprejemajo izključno na zgoščenkah in DVD nosilcih, ki po končani razstavi ne bodo vrnjeni avtorjem, ampak ostanejo v arhivu ČD Poljane - Gorenja vas leto dni brez kakršne koli avtorske pravice organizatorja, potem pa bodo uničeni.

5. Prijavnica: Avtor mora izpolniti prijavnico in jo priložiti pošiljki.

6. Žirija: Vsa prispela dela, ki bodo zadoščala razpisu, bo ocenjevala tričlanska žirija, sestavljena iz članov ČD Poljane - Gorenja vas, uspešnih fotografov in likovnikov.

7. Nagrade: V vsaki kategoriji bodo podeljene tri diplome, organizator pa bo glede na širino in kakovost izbora poskrbel za primerno število praktičnih nagrad iz čebeljih pridelkov ter izdelkov iz njih.

8. Objavljanje: Udeleženci natečaja soglašajo, da prireditelji njihova dela razstavijo, objavijo ali kopirajo za potrebe natečaja, jih razstavijo ob zaključku natečaja ter jih lahko ob navajanju avtorja objavijo v publikaciji ob 100-letnici društva. Publikacija bo izšla v tiskani ali digitalni obliki ob koncu tega ali v začetku prihodnjega leta.

9. Avtorstvo: Avtorske pravice ostanejo pošiljateljem. Z udeležbo na natečaju avtor zagotavlja, da so fotografije ali deli fotografij njegovo delo in da sprejema pogoje razpisa.

10. Zagotovila: Prireditelj sprejema obveznost, da bo z deli ravnal skrbno, ne more pa prevzeti odgovornosti za morebitne poškodbe ali izgubo med transportom.

11. Pošiljanje del: Pošiljke morajo biti poslani brez obveznosti do prejemnika. Pakiranje mora biti takšno, da bo pošiljka v celoti prispela brez poškodb do organizatorja. Možna je tudi osebna dostava na naslov društva.

12. Koledar razstave: Rok za dostavo del je 30. maj 2010. Žirija bo v začetku junija pregledala dela in izbrala nagrajence. Vsi nagrajenci bodo obveščeni o nagradah ter o točnem kraju, datumu in uri podelitve nagrad. Predvidoma bo podelitev povezana s proslavo ob dnevu državnosti.

13. Naslov za pošiljanje fotografij ali osebno dostavo: Čebelarstvo Poljane - Gorenja vas, Srednja vas 2, 4223 Poljane.

14. Kontaktni osebi za nadaljnje informacije: Mirko Robba (mr.prcik@gmail.com) in Štefan Inglic (inglic.stefan@siol.net).

Preprečimo nasilje, ko je še čas za to

Mnogokrat se sprašujem, kaj je otroku, ko sošolca, prijatelja kar iznenada udari, ušcipne, boksne, spotakne, brčne. Takih situacij na šolskih hodnikih ni malo. Pred nedavnim sem nekoga vprašala, zakaj je sošolca boksnil, pa sta oba odgovorila, da se malo igrata. Mogoče je bila to res igra, lahko pa se zgodi, da včasih preide v pravi pretep ali sovraštvo, zato je potrebno take igre čim prej preprečiti.

Otroci, ki imajo težave z vzpostavljanjem stikov in načinom pogovarjanja z vrstniki, so ponavadi agresivnejši. Agresijo kažejo na različne načine: imajo pozitivno stališče do nasilja, hitro se razjezijo, konflikte rešujejo s pretepom, žaljenjem, obnašajo se arogantno, dajejo občutek, da vse znajo, v ospredje prihaja čustvo sovraštva, ko stvari ne gredo tako, kot si sami želijo, obtožujejo druge. Otroku se lahko pomaga, a v zgodnjem otroštvu bomo imeli več uspeha, v puberteti bo pa s pomočjo težje. Pokazati mu je treba več ljubezni.

Starševske ljubezni ne smemo pogojevati,

pohvaliti moramo vsako pozitivno dejanje, večkrat ga objemimo, povejmo, da ga imamo radi, jasno mu povejmo, kaj sme, česa ne sme, natančno mu postavljamo meje, ne vzgajamo z udarci, ne kritizirajmo kar povprek, vključimo ga v aktivnosti, ki si jih želi. Otroku je potrebno predstaviti dobre plati prijateljstva. Svoje nezadovoljstvo se že malčki lahko naučijo izražati z besedami, ne s pretepanjem in grdimi besedami, marsikaj lahko dosežejo s prošnjo pa tudi z umikom. Vedno bodimo pozorni na naše obnašanje, nikoli ne kritizirajmo drugih, ne zasmehujmo, ne obračunavajmo z zakonskim partnerjem, kajti otroci se hitro učijo. Vse, kar vidijo, hitro znajo.

Če je otrok ustrašovan, mu moramo pomagati. A velikokrat tega ne upa povedati, zato ga moramo opazovati in se veliko pogovarjati. Svetujmo mu, naj skuša poiskati druge prijatelje, in stojmo mu ob strani, da bo tako močan, da bo posmeh in drugo ustraševanje lahko premagal. Povejmo mu, da smo veseli, da je zaupal težavo, in ne odlašajmo s pogovorom v vrtcu, šoli ali okolici s tistimi, ki ustrašujejo otroka. Otroci, ki ne najdejo pravega sogovornika in bi radi spregovorili o težavah, lahko dobijo pomoč na brezplačni telefonski številki TOM 080-12-34. Otroci, ki so se kakor koli soočili z nasiljem, lahko kličejo na telefonsko številko Peter Klepec 080-15-52, vse žrtve nasilja pa se lahko obrnejo po pomoč na številko SOS 080-11-55.

Jana Rojc

Poleg fizičnega nasilja obstaja tudi psihično, ki pa zna biti veliko bolj obremenjujoče za udeležence. To je zbadanje z besedami, zasmehovanje, izsiljevanje denarja, širjenje nespodobnih govoric. Otroci preizkušajo svojo socialno in verbalno moč nad šibkejšim. Agresivno vedenje ni prirojeno, temveč priučeno. Če malček opazi, da se mu vsi pokorijo, če grize vse povprek, če zmerja in ga nihče ne ustavi, postane to način pristopa k reševanju problemov. Pri tem je otroku potrebno pomagati, ga ustaviti in se pogovoriti o pravi poti, ne smejimo se mu pri takem načinu doseganja ciljev.

Vsi si želimo, da bi bili naši otroci srečni in uspešni. Trudimo se po najboljših močeh. Najtežje je, ko se starši znajdejo v položaju, ko sebe ali druge obtožujejo zaradi stvari, ki gredo narobe. Tako bomo napake težko odpravili. Pomembno je, da naredimo vse, kar je v naši moči, da opazimo, da ponudimo otroku pomoč, še preden postane problem prevelik. Ni popolnih staršev, ne učiteljev, obstajajo le dovolj dobri starši in dovolj dobri učitelji – to so tisti, ki razmišljajo o svojih dejanjih, namesto da bi kritizirali druge. Tudi to je težko, a se je treba naučiti. S svojim obnašanjem dajemo zgled okolici in predvsem otrokom, ki se zelo hitro učijo. Starši imamo pravico vzgajati otroka na način, za katerega mislimo, da je najboljši. Večkrat se zgodi, da ne znamo, se ne strinjamo, zato bi bilo treba poiskati pomoč pri šolski svetovalni službi, na centru za socialno delo, pri različnih društvih, organizacijah.

Zadovoljni končali potujoči vrtec

V letošnjem šolskem letu je potujoči vrtec v Poljanah obiskovalo 11 otrok, v Javorjah pa

osem. Srečevali smo se ob sredah v popoldanskem času, po štiri šolske ure. V program so bile vključene različne dejavnosti, od športnih aktivnosti, plesa, petja, različnih ustvarjalnih dejavnosti, socialnih iger ter iger po želji otrok. Na zadnjem, 15. srečanju, so se nam pridružili starši, katerim smo predstavili kratek program, za zaključek pa je sledila ustvarjalna delavnica na temo »Mavrična ribica«. Otroci so z veseljem obiskovali ure potujočega vrtca in pri tem zelo uživali.

Tatjana Ravnikar in Mateja Kokalj, vzgojiteljci

Novih 17 kolesarjev na cesti

Vse od začetka šolskega leta so se četrtošolci in petošolci PŠ Javorje pripravljali na kolesarski izpit. Aprila so ga vsi uspešno opravili pod vodstvom mentorja in budnim očesom policista.

Kolesarski izpit je za učence velik korak. Od takrat so udeleženci v prometu, kar pomeni, da morajo biti zelo pazljivi, hkrati pa moramo biti pazljivi na nove kolesarje tudi vozniki.

Marta Gornik

Gorenjevaščani so bili skoraj neprekosljivi

Sredi aprila je na Tehniškem šolskem centru Kranj potekalo deseto regijsko srečanje mladih raziskovalcev osnovnih šol. Na njem so svoje naloge predstavili tudi učenci iz OŠ Poljane in OŠ Ivana Tavčarja, ki so dosegli izjemne rezultate: od šestih raziskovalnih nalog, kolikor so jih napisali gorenjevaški osnovnošolci, so kar štiri zasedle prvo mesto in se uvrstile na državno tekmovanje.

Gorenjevaški raziskovalci, ki so dosegli prva mesta, ter njihovi mentorji

Na področju sociologije je zmagala naloga z naslovom Potovalna slabost avtoric Kaje Slabe in Neže Štucin pod mentorstvom Agate Bradeško. Njen glavni cilj je bil zbrati čim več podatkov o potovalni slabosti in ugotoviti, kaj je najboljše sredstvo za njeno preprečevanje oz. blaženje. Avtorici sta raziskali, ali obliž čez poprek pomaga.

Prvo mesto na področju psihologije sta osvojili Ana Širnik in Klara Logar, ki sta pod mentorstvom Katje Cegnar napisali nalogo Učenje na zanimiv in učinkovit način. V njej sta raziskali učinkovite metode učenja in učne navade gorenjevaških šolarjev, pri čemer sta upoštevali tudi različne dejavnike, ki vplivajo na učenje, predvsem psihološke. Osredotočili sta se na razlike pri učnih navadah učno uspešnejših in manj uspešnih učencih ter s pomočjo ankete ugotovili, da se učenci ne učijo vsak dan sproti

in ob istem času, da pri učenju ne uporabljajo dodatne literature, kot so leksikoni in knjige, veliko se jih iz učbenikov sploh ne uči.

Nekaj nalog je bilo interdisciplinarnih. Prvo mesto v tej kategoriji je pripadlo nalogi nemške izposojenke v poljanskem narečju, ki so jo napisali Borut Kristan, Andrej Podobnik in Janja Štucin pod mentorstvom Martina Oblaka. Raziskali so poznavanje določenih narečnih besed med starejšo in mlajšo populacijo in ugotovili, da z generacijami poznavanje poljanskih narečnih besed upada. Vzrokov za to je več: vključenost otrok v vrtec, sleng, ki izhaja predvsem iz angleščine, zaposlovanje v oddaljenih krajih oz. krajih z drugim narečjem/načinom govora in druge okoliščine, v katerih ne smemo govoriti narečno. Z izginjanjem narečja izginja tudi dediščina poljanske doline.

Na področju biologije so prvo mesto dosegle

Helena Oblak, Urška Seljak in Mojca Bogataj pod mentorstvom Jane Rihtaršič. Ukvarjale so se s poznavanjem in uporabo zdravilnih rastlin med učenci na svoji šoli, ki jih uporabljamo pri samozdravljenju, cilj naloge pa je bil spodbuditi učence k uporabi zdravilnih rastlin. Ugotovile so, da v primerjavi z odraslimi učenci manj poznajo zdravilne rastline in jih tudi manj uporabljajo. Iz njih večinoma pripravljajo čaje. Domači izdelki, ki so jih poskušali, jim niso bili preveč všeč, ker so bili premalo sladki. Razliko med učenci in odraslimi avtorice razlagajo z dejstvom, da so naši stari starši v svoji mladosti poznali in uporabljali več zdravilnih rastlin kot jih mladi danes. Drugih sredstev pogosto sploh ni bilo in je bila narava njihova edina zaveznica.

Učenci iz Gorenje vasi so dosegli tudi eno drugo in eno tretje mesto. Druga na področju geografije in geologije je bila naloga z naslovom Raziščimo prebivalstvo Gorenje vasi v številu prebivalcev, izobrazbi in dejavnostih. Napisali sta jo Monika Ribič in Anamarija Željeznjak, njun mentor pa je bil Martin Štukelj. Nalogo z naslovom Splet, spletne klepetalnice ter mladi sta napisali Anja Peternejl in Dajana Nanova pod mentorstvom Bojane Mihalič ter se uvrstili na tretje mesto na področju računalništva in telekomunikacij. V isti kategoriji so drugo mesto osvojili poljanski devetošolci Marko Demšar, Rok Demšar in Jure Peternejl z nalogo Uporaba sodobnih telekomunikacijskih in TV naprav. Njihov mentor je bil Jure Kumer.

»Za gorenjevaško šolo predstavljajo vse uvrstitve neponovljiv rezultat, za katerega pa vendarle upamo, da se bo še kdaj ponovil,« pravi ravnatelj Izidor Selak in tudi sam čestita tekmovalcem in njihovim mentorjem. Prav ti imajo veliko vlogo pri nastajanju raziskovalne naloge, saj mlade raziskovalce usmerjajo, jih spodbujajo in tudi pomagajo pri stvareh, ki jih še niso vešči, npr. pri iskanju literature, tehničnem urejanju in podobnem. Zdaj vse prvouvrščene čaka še predstavitev na državnem srečanju v Murski Soboti konec maja, kjer jim želimo čim samozavestnejše nastope in dobre uvrstitve.

Ana Jurjevič

Novice iz OŠ Ivana Tavčarja

Da uspehi in pravljice ne bi nikdar zamrli

Na medobčinskih tekmah v nogometu za mlajše dečke se je pomerila tudi postava gorenjevaške šole: Marko Klemenčič, Janez Rupar, Jan Bajt, Štefan Osredkar, Florijan Martinčič, Matic Jezeršek in Lovro Mikš so osvojili tretje mesto.

Osmošolka Karin Frlic neumorno niza odličja. Po zlatih priznanjih s tekmovanjem o sladkorni bolezni, iz astronomije in kemije je tudi na državnem tekmovanju iz fizike osvojila zlato Stefanovo priznanje.

Učenci dveh tretjih razredov so v Srednji vasi obiskali čebelarja Štefana. Naučili so se novih stvari o čebelah, si jih ogledali prav od blizu, v čebelnjaku. Izvedeli so, kako se naredi medeno milo, ga zavili in se posladkali z medeno malico. K prijaznemu vzdušju je svoje prispevalo tudi sonce, ki je po dolgem času prijetno toplo sijalo.

Ob zaključku bralne značke za šolsko leto 2009/10 je šola kot lutkarica in pravljíčarka obiskala Jana Stržinar, nekoč učenka te šole, saj je svoja otroška in mladostniška leta

preživela na Hotavljah. Na kulturni prireditvi se je predstavila z lutkovno predstavo Povodni mož Voltek. Pravljica prek povodnega moža in čarovnice sporoča, da moramo skrbeti za čisto okolje. Umetnica je pridnim bralcem podelila bralna priznanja in zaželela, da pravljice v nas ne bi nikdar zamrle. Prireditve je bila tudi vsebinsko skladna, saj se je odvijala v času svetovnega dneva knjige in svetovnega dneva Zemlje, ki sta 23. in 22. aprila.

Milka Burnik

Poučili so se o rožah

Leta 1970 so 22. april poimenovali dan Zemlje. Po svetu se ga spomnijo na različne načine: z očiščevalnimi akcijami, kot je v Sloveniji potekala 17. aprila, s kratkimi zatemnitvami, tematskimi konferencami in podobnim. Glavni namen dejavnosti je ozaveščati ljudi o pomenu spoštljivega in varčnega ravnanja z Zemljo in njenimi viri, ki jih bodo potrebovali tudi naši zanamci.

V OŠ Poljane smo na ta dan učence spomnili najprej s kratkim sestavkom enega od učencev o pomenu ekologije in z afriško zgodbo o lakomni ženski, ki je jedla nebo in ga potem odvrгла na smetišče. Oboje sta sedmošolki Meta in Tjaša prebrali po zvočniku. V šestem razredu pa smo se z zemljo ukvarjali bolj neposredno. Med zadnjo razredno uro pred počitnicami so se učenci 6. a seznanili z lončnicami in presajanjem rož. Obiskala jih je cvetličarka, ki je s sabo prinesla zemljo, lončke in dovolj sadik, da so jih učenci lahko v parih presadili. Za vsako rožo je povedala, kako se imenuje in kakšno skrb zahteva ter kako se jo presaja. Tako so učenci izvedeli, da lahko nekatere rože preprosto ločimo, ko se razrastejo, in jih iz ene naredimo več, pri drugih pa lahko odrežemo vršiček in ga potem posadimo posebej. Gostja je povedala, da za rože radi preveč poskrbimo in jih preveč zalivamo, poudarila pa je tudi pomen svetlobe in toplote za rast rastlin. Ob tem smo ugotovili, da naša učilnica angleščine zanje zaradi senčne lege ni najbolj primerna. Tudi učenci so pokazali veliko znanja o rastlinah, ki ga bodo lahko še praktično pokazali, saj bodo za presajene rože sami skrbeli. Poleg novih rož

so presadili še stare, ki so že bile v učilnici, in jih nekaj odnesli v knjižnico, kjer je več

sonca. Poučna ura zagotovo ni bila zanimiva samo za dekleta, ampak tudi za fante. Eden od njih je bil tako navdušen, da se je odločil eno od starih rož, ki jo je učiteljica zaradi njenega zelo slabega stanja želela zavreči, »posvojiti«: vzel jo je domov, kjer ji bo pomagal, da si bo opomogla.

Ana Jurjevič

Ekoprogramski svet, listina in dan

Ustanovljen je bil Ekoprogramski svet za matično šolo Ivana Tavčarja in obe podružnici, katerega cilj je usmerjati okoljske dejavnosti šole, določati cilje delovanja in skrbeti za vključevanje učencev, učiteljev, vzgojiteljev, staršev, ostalega osebja šole in predstavnikov lokalne skupnosti v projekt.

Pomembna naloga ekošole je, da deluje tudi zunaj svojega dvorišča, na področju celotnega šolskega okoliša. Ekošola bogati čustvene vezi otroka do narave. Uči ga spoštovati drugačnost in

ceniti naravne dobrine. Čedalje bolj se moramo zavedati, da je temelj odgovornega odnosa do okolja izobraževanje, ki ni le posredovanje in pridobivanje znanja, ampak dejavno spreminjanje kulture obnašanja in ravnanja. S projektom Ekošola kot način življenja se gradijo vrednote za odgovoren način našega bivanja na tem planetu.

Eko delovna sobota je lahko tudi zelo prijetna. Učenci od prvega do devetega razreda so izvajali različne dejavnosti z ekološko vsebino. Ekodan so pričeli z gledališko predstavo Žaba poroča, v kateri so nastopale učiteljice razredne in predmetne stopnje.

Učenci razredne stopnje so oblikovali rože iz časopisnega papirja,

izdelovali objekte iz odpadne embalaže in hobotnice iz plastenk. Učenci četrtega razreda so izdelali vodno kolo, petošolci pa so na plakatih prikazali pravilno razvrščanje odpadkov. Tudi učenci predmetne stopnje so svojo ustvarjalnost izrazili na različnih področjih. Nastali so izdelki iz odpadnih materialov, ustvarjali so v dramski, literarni, glasbeni in likovni delavnici. Spoznavali so zdravo prehrano, barvali tekstilne nakupovalne vrečke, izdelovali rože in vaze iz odpadnih materialov, kvačkali izdelke iz plastičnih vrečk.

Učenci razredne in predmetne stopnje so opravili tudi očiščevalno akcijo v okolici šole in v Gorenji vasi. Na ta način so podprli akcijo Očistimo Slovenijo, ki se je odvijala teden kasneje.

Ob zaključku delovnega in uspešnega ekodnava so se učenci predmetne stopnje zbrali v avli in predstavili svoje mojstrovine. Učenci in vsi zaposleni so naredili pomemben korak in skupaj dokazali, da jim ni vseeno, kaj se dogaja z okoljem, v katerem živijo.

Ta dan so izkoristili tudi za podpis ekolistine. To je izjava o ekološkem poslanstvu šole. Odraža osveščanje za ohranjanje narave in hotenje za spreminjanje v skladu s sonaravnim razvojem krajev in občine.

Milka Burnik, Kati Mezeg

Foto: Milka Burnik

Podpis eko-listin.

Nikamor brez varnostnega pasu

Preventivni projekt Pasavček poteka v Sloveniji že peto leto pod okriljem republiškega Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Osnovni namen je spodbujanje uporabe otroških varnostnih sedežev in varnostnih pasov med vožnjo. Zaščita otroka v avtu je eden najbolj učinkovitih ukrepov za izboljšanje varnosti.

V projektu so sodelovale starejše tri skupine otrok iz igralnic 5, 6 in 7. Spoznali so lik Pasavčka, ki je dobil ime po živali pasavec. Vzgojiteljice smo se trudile pripraviti za otroke čim več zanimivih dejavnosti: od didaktičnih iger, raznih likovnih dejavnosti, do spoznavanja prometnih znakov, po skupinah smo razvrščali otroške sedeže. Otroci so peli pesem Pasavček je moj prijatelj. Na demosedehih smo se učili pravilno pripenjati, z avtobusom pa smo se pripetili z varnostnimi pasovi odpeljali v Škofjo Loko na ogled policijske postaje.

Na zaključni prireditvi so se otroci staršem predstavili s plesnim nastopom in petjem, izvedli smo kratko predavanje o pomembnosti pripenjanja z varnostnim pasom, nato pa so se skupaj udeležili likovnih delavnic, kjer so otroci in starši izdelovali vozila, prometne znake, mlajši pa so se igrali v prometnem kotičku. V plesni delavnici pod mentorstvom Petre Slabe so se

naučili dveh novih plesov. Otroci so bili najbolj zadovoljni, ko so se vozili s kolesarčki in so se na posebnem poligonu urili v vlogi voznika. Na poti jih je ustavil pravi semafor, čez prehod za pešce pa so hodili pravi pešci. Na ta dan so otroci najbolj nestrno pričakovali Pasavčka, ki jih je poučil: »Red je vedno pas pripet!«

Za pripravljenost otrok, da se bodo vozili pravilno pripeti in nameščeni v otroškem sedežu, je pomembno najprej to, da so starši in drugi, s katerimi se otrok v avtomobilu vozi, prepričani o nujnosti uporabe sedeža in varnostnih pasov za otrokovo varnost. Otroci, ki se že od rojstva vedno vozijo pripeti v ustreznem otroškem sedežu, sploh ne čutijo potrebe, da bi se tej zahtevi upirali. Ko otrok zraste do 150 cm, mu ni treba več uporabljati varnostnega sedeža, temveč lahko sedi na običajnem sedežu, pripet s tritočkovnim varnostnim pasom. Zgornji del pasu mora potekati čez otrokovo ramo, trakovi morajo biti poravnani tesno ob telesu in pripeti med vsako vožnjo. Dober zgled in ustrezne navade, ki se oblikujejo v otroških letih, ostanejo tudi v mladostniških letih in vse življenje. Zato se res vedno pripnimo z varnostnim pasom, ko sedemo v avto, ne glede na dolžino vožnje ali vrsto sedeža, na katerem sedimo.

Petra Homec

Novice OŠ Poljane

April je bil poln aktivnosti

Pomladni žarki so v OŠ Poljane vse prebudili, tako da je bil april poln dogodkov. Lepo vreme smo izkoristili za različne dneve dejavnosti, dogajale pa so se tudi resnejše stvari.

Na naši šoli je potekalo državno tekmovanje iz znanja matematike za učence iz gorenjske regije. Tekmovalce je pozdravila ravnateljica Ivanka Oblak, potem pa tudi župan občine Gorenja vas - Poljane Milan Čadež. Nato so mentorji odšli v zbornico in odprli matematične teste, tekmovalcem pa so učenci naše šole pripravili program pod vodstvom Petre in Matjaža Slabeta.

Petošolci so v nekaj dneh v praksi pokazali svoje znanje prometnih predpisov in opravili kolesarski izpit. Učenci prve triade so v okviru kulturnega dne plesali. Plesni učitelji plesne šole Studio Ritem so jih naučili plesne, ki so jih predstavili ob zaključku plesnega dne v šolski avli. Ni dvoma, da je večina učencev uživala tudi ob zadnji točki, ko so skupaj zaplesali na pesem Čist en mejhn radio.

V četrtem razredu so imeli zanimiv tehniški dan, saj jih je obiskal mojster iz Indije, ki iz posebnega papirja izdeluje origamije. Pokazal jim je, kako si lahko okrasijo hišo ali stanovanje s pomočjo preprostih, a lepih papirnatih okraskov. Govoril je v angleščini, zato je učiteljica angleščine Bernarda Pintar prevajala, če ga slučajno kdo ne bi razumel. V šolo je prinesel tudi knjigice, v katerih je opisan celoten postopek izdelovanja posameznega okraska. Bile so na prodaj in veliko otrok jih je kupilo.

Izkupiček je bil namenjen otrokom iz Indije. Posebni papir za izdelavo origamijev pa so si prislužili, ker so pri zbiranju odpadnega papirja zasedli prvo mesto.

Šestošolci so bili na obisku v Ljubljani, kjer so si ogledali Narodno galerijo in Slovenski šolski muzej. Odvečno energijo so najprej lahko sprostiti v Tivoliju, kjer so malicali. Potem so odšli v galerijo. Spoznavali so jo s pomočjo delovnih zvezkov, ki so jih kupili. Kustos jih je razdelil v dve skupini in samostojno so reševali naloge. Kustos je imel veliko dela, saj je ves čas hodil od ene do druge skupine in pomagal pri reševanju. Učencem so bile umetnine slovenskih umetnikov všeč, vendar pa Lucija iz 6. a meni, da bi jih lažje občudovali, če ne bi neprestano hiteli reševati nalog v delovnem zvezku, ampak bi jih v miru občudovali in poslušali učiteljico ali kustosa, ki bi lahko povedal več zanimivega o umetninah. Po ogledu stalne zbirke so odšli v Šolski muzej, kjer so jih oblekli v šolske obleke in jih posedli v klopi. Čakala jih je ura lepote. Učiteljica je bila prikazana tako, kot je bila narejena v letu 1930. Dobili so učne liste in nanje pisali črke, pri čemer so morali pravilno držati pero in natančno slediti navodilom. Nekateri so morali iti sedet v oslovsko klop ali klečat na koruzo. Učiteljico so morali im-

Zavzeti šestošolci v Narodni galeriji

enovati gospodična učiteljica ter odgovarjati na vprašanja s celimi stavki, in to stoje. Učiteljica je bila zelo stroga, vendar je skoraj vsem ob tem šlo na smeh. Težko pa si je predstavljati, da bi bile tudi današnje učiteljice take.

Sedmi razredi so imeli tehniški dan. Razdelili so se v dve skupini. Prva je najprej izdelovala vozove, druga pa se je učila osnov cikikeda. Po malici pa so se zamenjali. Pri cikikedu so se učili kotiranja in izdelovali lojtnik.

Prejšnji mesec se je končala tudi bralna značka. Na šolo je prišel Ivan Sivec, ki je z zanimivim in duhovitim načinom pripovedovanja znal pritegniti bralce. Nekaterim je podaril tudi knjigo, za katero si se moral potruditi in odgovoriti na zastavljeno vprašanje.

Medijke

V letošnji »papirni« akciji, ki je potekala od 13. do 16. aprila, so na OŠ Poljane zbrali 19.500 kilogramov papirja. Izkupiček bo namenjen šolskemu skladu oziroma učencem, ki potrebujejo denarno pomoč. Vsem, ki ste pomagali pri zbiranju, se lepo zahvaljujejo.

A. J.

Urška in Rožle državna prvaka

Na gorenjevaški šoli je med učenci od četrtega do devetega razreda veliko zanimanja za badminton, več sicer pri deklicah kot pri dečkih. Treninge pri dveh mentoricah obiskuje štirideset učencev.

Gorenjevaška šola je ena izmed redkih na medobčinski ravni, ki ima vadbo badmintona organizirano, ne samo pri pouku, da na treningih res lahko vsak učenec igra in ne sedi. Tako se je povečalo tudi število tistih, ki pridejo do državnega prvenstva. Vsak učenec rad tekmuje in ko vidi to pot, se mu motivacija še poveča.

»Učenci se morajo ukvarjati s športom, pa naj bo to badminton ali kateri drugi, saj se na ta način naučijo discipline, pravil, pozitivnega odnosa do sodelovalcev, se rekreirajo, pa še veliko poznanstev lahko pridobijo,« je mnenja mentorica Mojca Mezeg.

Enajstletno poučevanje badmintona je Mojci in njenim varovancem letos prineslo še posebno veliko veselja. Z dobrimi rezultati na šolskem, medobčinskem in gorenjskem prvenstvu se je pot na državno tekmovanje odprla kar petim učencem, Rožle Reven in Urška Seljak pa sta v zaključnem dejanju stala na najvišji stopnici, saj sta oba postala državna prvaka za šolsko leto 2009/10. Organizator je imel šest igrišč, tako da so igrali vsi mešano. Najprej je na igrišče stopila Urška – ta tekma je bila tudi najbolj napeta – in zmagala. Potem pa še Rožle, za katerega je bilo že samoumevno, da bo zmagal in niti ni bilo toliko srčnega veselja.

Urška o svoji športni poti razmišlja takole: »Krožek badmintona sem v šoli pričela obiskovati v petem razredu. Doma pa sem ga v prostem času igrala zaradi veselja že, ko sem bila zelo majhna. Sprva sem našla le redke soigralce, saj nisem odbila veliko žogic. A z nekaj vaje je postalo boljše. Ob uspelem treningu ali tekmovanju sem bila vedno dobre volje, ob uspehu, kot je bila zmaga na državnem tekmovanju, pa še posebej. Kadar mi ni šlo dobro, sem si rekla, da bo drugič bolje. Udeleževala sem se različnih tekmovalj. Prvo medaljo sem dobila v šestem razredu, ko sem zmagala na medobčinskem tekmovanju. Potem sem dosegla več prvih in drugih mest na medobčinskih in regijskih nastopih. Da bom dobila medaljo na državnem tekmovanju, nisem pričakovala, kaj šele, da bom zmagala. Sem samo igrala badminton. Že to, da sem prišla do finala, se mi je zdelo veliko. Ko sem zmagala, pa skoraj nisem mogla verjeti, da mi je to uspelo. Bila sem zelo vesela, saj je to moj največji športni uspeh. Tudi nekaj solz sreče je bilo. Šport me spremlja skoraj vsak dan, saj poleg badmintona igram tudi odbojko in košarko. Upam, da bom lahko tudi v prihodnje tako nadaljevala.«

Rožle je bil že ves čas med najboljšimi igralci, zadnja leta tudi najboljši na šoli. Že lansko drugo mesto na državnem prvenstvu je dalo slutiti, da mu

Državna prvaka v badmintonu

letos prvo ne uide kar tako. O sebi kot športniku pa pravi: »Badminton sem začel igrati v šoli v četrtem razredu in zdaj redno trikrat tedensko obiskujem treninge. Ta šport zahteva dobre reflekse, hitrost in vzdržljivost. Tu sem dober, ležijo pa mi tudi podobni športi (tenis, ping pong). Prvo kolajno sem dobil v badmintonu, ko smo v šolskem letu 2006/07 ekipno osvojili 2. mesto v državi. Na letošnjem državnem tekmovanju sem predvidel poteze le enega nasprotnika, seveda mojega prijatelja. Prelomni trenutek pa je bil v četrtfinalu. Sreče nisem potreboval, a je bila vseeno prisotna. Ko sem stal na najvišji stopnički ob razglasitvi rezultatov, sem bil v rahlem šoku, zato sem kar pozabil, kaj se mi je dogajalo.«

Na tekmovanju je sodelovalo veliko šol. Nekatere so pripeljale samo enega učenca/učenko, bolj malo oz. nobena pa ni bila pri nekatégoriziranih učencih tako številčno zastopana kot naša. To namreč ni izbira šole, ampak so to prvi trije iz obeh kategorij s področnih tekmovalj. Letos Urška in Rožle zapuščata osnovno šolo in le od njiju bo odvisno, če bosta še naprej igrala badminton. V občini za to obstajajo možnosti.

Milka Burnik

Slajkatlon

Prva ženska trojka za pogum naslednjim

je prvič sodelovala tudi povsem ženska trojka, v ŠDMH pa si obetajo, da jih bo v naslednji izvedbi sodelovalo več.

Zmagovalna trojka v sestavi Lojz Oblak, Tone Kosmač in Matej Drinovec je za kar osem minut izboljšala dosednji rekord in tako celoten izziv premagala v času 1:21:42. Omenjena trojka je imela srečo že pri zrebu, saj so ekipo sestavljali sami zelo dobri športniki.

Najboljši čas med kolesarji je dosegel Simon Alič (0:22:48). Med tekači je s časom 0:27:50 prvo mesto osvojil Tone Kosmač, 0:27:36 pa je bil čas, ki

je nosaču Petru Drinavcu prinesel prvo mesto.

Naj kot zanimivost omenimo, da se je Simon Alič, ki je sicer sodeloval v trojki kot kolesar, nato poizkusil tudi v solo varianti – sam izpeljati celotno tekmo. To mu je tudi uspelo. Še več, na cilj je prišel prvi med vsemi, res pa njegov solo rezultat šteje neuradno.

Letošnjo najtežjo trojko so sestavljali Tone Mravlja, Gašper Alič in Mitja Čadež in je tehtala nekaj manj kot 300 kg. Za nagrado je trojka obdržala pivo, ki ga je moral njen nosač prinesiti na Slajko. »Prav vse ekipe, posebej pa najboljši tekmovalci so zaslužni za dobro vzdušje na Slajkatlonu ter osvojene rezultate. Najboljši so bili za svoje rezultate tudi nagrajeni. Oblika prireditve je taka, da sodeluje tudi precej rekreativcev, torej tistih, ki se običajnih tekem sicer neradi udeležujejo. Žreb trojk pa poskrbi, da se laže prijavijo. Sodelujejo predvsem domačini, ostali

pa dodajo še nekaj dodatnega tekmovalnega pridiha,« je o prireditvi povedal predsednik ŠDMH Niko Stržinar.

Lidija Razložnik

Končal se je drugi letošnji rally za državno prvenstvo, v katerem nastopajo tudi ekipe iz Motokluba Buhc. Lanski državni prvak v diviziji I med vozili do 1400 kubičnih centimetrov, Matej Oblak iz Lučin, je tudi letošnjo sezono začel odlično. Na dirki v avstrijskem Lavanttalu, ki je šla tudi za naše državno prvenstvo, je v svoji kategoriji osvojil prvo mesto, drugi je na cilj pripeljal Jan Oblak, ki je bil lani še Matejev sovoznik, tretje mesto pa je zasedel Andrej Velkavrh, ki je tudi član Motokluba Buhc.

Pred nekaj dnevi je bila druga dirka za slovensko državno prvenstvo, ki je tokrat potekala v Sloveniji, in sicer je bil to že 33. Rally Saturnus. Drugi dan je tekmovalje krojilo vreme, saj je kar tretjina nastopajočih končala ob progi. Pogled na končne rezultate je bil za Mateja Oblaka, njegovega sovoznika Angela Oblaka in ekipo ponovno razveseljiv. V svoji kategoriji sta s svojim polom ponovno dosegla najboljši rezultat.

M. B.

ŠDMH vabi na prvo izvedbo KBK, Za en evro na Blegoš in nazaj, ki bo 22. maja, s štartom ob 9. uri v Kopačnici. Štartnina je simbolična, 1 evro. Prijave od 7.30. ure do začetka starta.

Trgovina je odprta
od ponedeljka do petka od 8h do 18h,
v soboto od 8h do 12h.

www.marmor-hotavlje.si

V MAJU NIŽJE CENE

Nova linija izdelkov za zunanjo
ureditev iz lastnih kamnov

